

PHONG HOA

RA NGÀY THỨ SAU

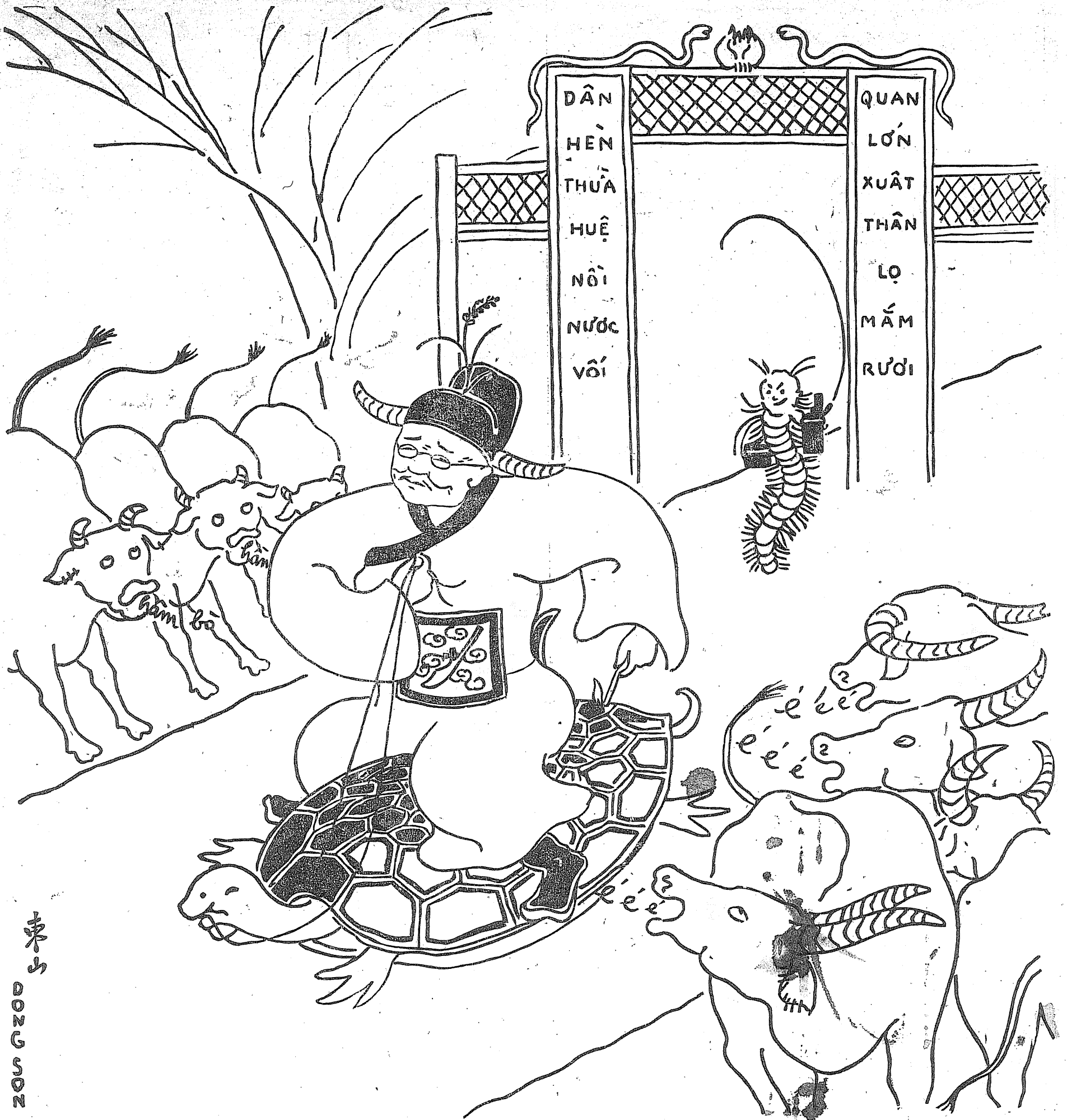
DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MAI

DIRECTEUR NGUYỄN TUƠNG TAM

ADMINISTRATEUR
PHẠM HỮU NINH

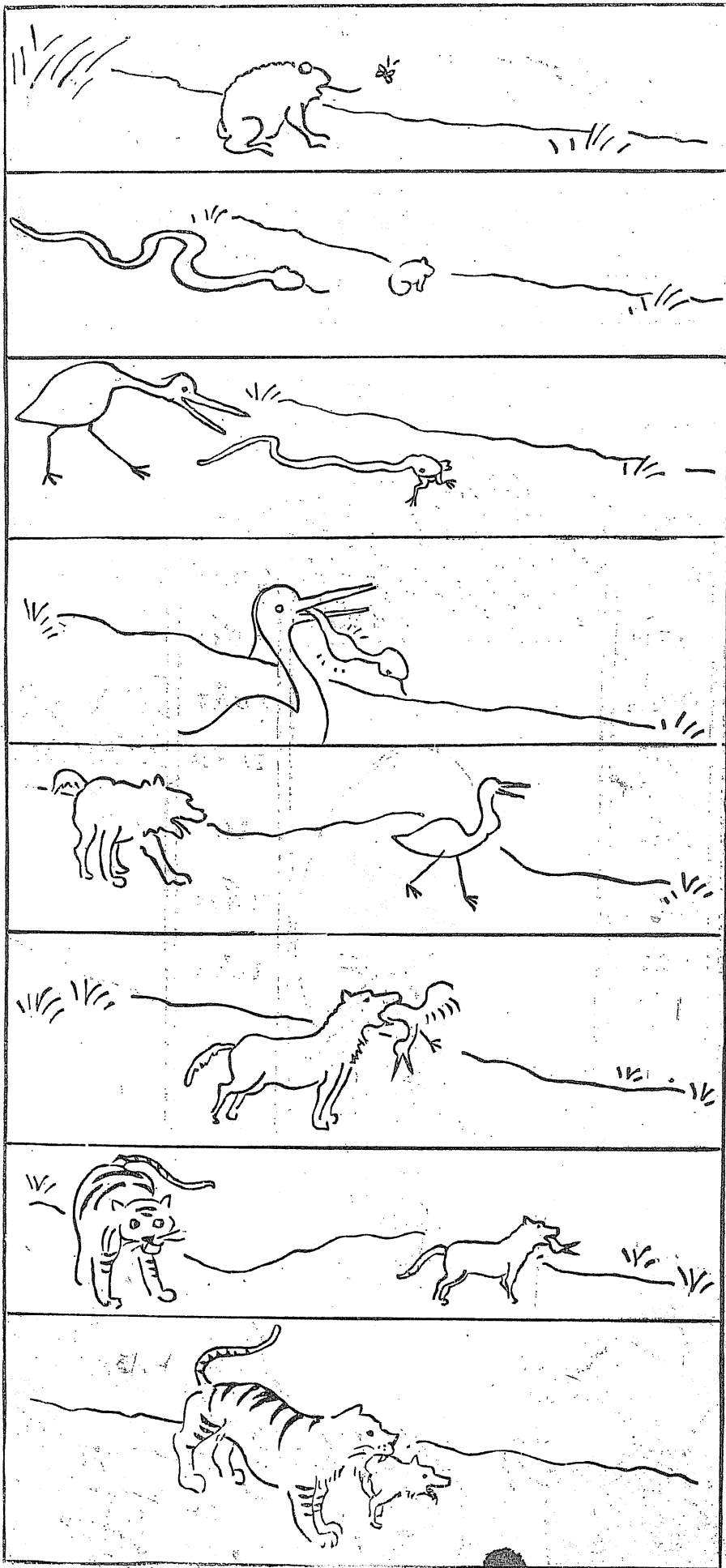
ÔNG NGUYỄN CÔNG-TIỂU ĐI CÔNG-CÁN

Ông Nguyễn công-Tiểu mới được chánh-phủ cử làm Khuyển-nông-sứ, nghĩa nôm là ông quan cây. Đó là ông quan đầu tiên không có thuộc liêu. Nhưng chẳng ngại, mỗi lần quan đi đâu đã có rùa để cưỡi và rươi cấp điều traps đi hầu. Đi đến chỗ nào thì từng đàn trâu, bò ra xếp hàng nghênh-tiếp. Hết lượt trâu hoan-nghênh kêu : é é é, lại đến lượt bò hoan-nghênh kêu : hằm bò... hằm bò... Kể cũng vui tai quan.

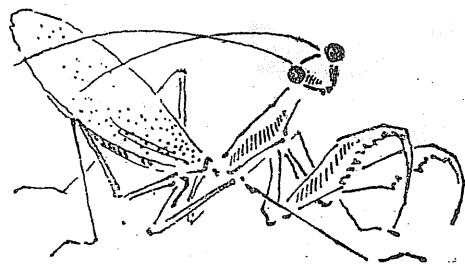
(1) T. T. B. có lẽ là ông T. T. Bình.

TRUYỆN ĐỜI

Ký ca ký cốp cho cốp nó ăn

Kể từ 1 tháng 11, tòa báo PHONG HOA
 ĐƠN LẠI
 số 80 Đường Quận Thánh, số 80
 (80, Avenue GRAND BOUDDHA)

..TỪ

Nghị-viện nghị hề

SAU mười hôm đem hết sức lực và tài trí—nhất là sức lực—ra đề công hiến cho đồng bào xã hội, các ông nghị viên dân biểu nhọc mệt trở về quê tĩnh dưỡng tinh thần để sang năm có đủ sức lại ra gánh vác việc công.

Các ông chia tay nhau, mỗi người lại đi mỗi ngả. Người thì về mong tranh được món thầu có lợi, người thì về mong khăn cái đờn diềm mới xin được... phần nhiều thì lại về điếm bạc cho vay, đánh tổ tôm cho hết thì giờ, hay ngồi ngáp vặt mà nghĩ lại những hôm họp hội-đồng.

Tuy vậy, năm nay nghị viện đã ít người ngáp vặt hơn năm ngoái, và thấy mất hẳn những quan nghị ngồi sòm trên ghế ngáy pho pho. Họ hết gât, và đã thấy bắt đầu học lác.

Viện Bắc-kỳ

Hôm nghị viện Bắc-kỳ bắt đầu họp, trời mưa rả rích, không-khí nặng nề, ếch kêu òm ộp chung quanh nhà hội Khai-trị, — mà có khi nó kêu ở trong nữa. Đến hôm hế-mạc, trời quang mây tạnh, không-khí mát mẻ êm đềm như muốn lưu các ông nghị ở lại chơi vài hôm cho bổ...

Ông nghị trưởng Phạm huy Lục, sau khi cảm ơn quan Thống sứ mà nhắc lại một câu của thầy Mạnh-tử, quay lại cảm ơn toàn viện đã hết lòng giúp ông làm việc.

Quan Thống-sứ trả lời

DÁP lại ông P.H.Lục, quan Thống-sứ Tholance cảm ơn nghị viện rồi sẽ nhắc cho các ông nghị biết rằng khi hỏi hay trả lời các quan thay mặt chính phủ, các ông nghị không được lễ phép cho lắm: đại biểu của chính phủ là cố-vấn của viện, chứ không phải là lũ tội nhân ra trước mặt các quan-tòa.

Ông nghị về quê

DÁP xe lửa về vùng xuôi, tôi được tiếp truyện một ông nghị nhà quê. Ông nghị mặt tròn như mặt trăng, co lĩ khối óc của ông cũng khôn ngoan lắm.

Ông phân nản

— Năm nay đi họp hội-đồng tuy cũng có nọi ít nhiều, nhất là buổi đêm, tước ngày tranh cử nghị-tướng, nhưng thiệt hơn năm ngoài năm lỏi: không được đi xem ciléma mà cũng không được quan Thống-sứ đãi bữa tiệc non.

Có lẽ vì quan giận, mà quan giận thật. Chẳng thế mà hôm hế-mạc, quan mắng chúng mình ẽ mặt. Cứ theo ý tôi thì quan mắng như vậy phải nã n. Mình không lỏi thì sợ các nhà báo chế là

nghị gât, mà lỏi huyền thiên như lăm lay cho có truyện thì bị quan quở. Thôi từ rầy buộc chỉ cổ tay, sang lăm phải bận áo thụng xanh cứ vái dài các quan đại diện cho chính-phủ mới xong. Dân mình nã dân có nẽ phép nãm kia mà.

Tôi khê bảo ông nghị kia rằng sang năm cứ mỗi bận xin việc gì thì vái một cái rồi hãy hỏi, rồi lúc hỏi xong, lại vái cái nữa, đi thụt lùi về chỗ ngồi, lại vái mới lại ngồi xuống.

Ông nghị nghe tởm nói, gât gù như ngấm nghĩ...

... Trông lại thì ông đã ngủ rồi.

Báo Bất-trị

Mùa thu là mùa bướm.

Mà cũng là mùa báo.

NHÂN loại, Trung tâm, Đông phương Thương mại, đua nhau ra đời. Bướm vờn hoa, còn mấy tờ báo này hẳn là... là... vờn « độc-giã ».

Báo chữ tây cũng thêm một tờ: tờ « Incorrigible » của nhà thi-sĩ xám-xít Từ-hộ-Hứa. Tiếp được tờ báo ấy, phân vân tôi chưa biết dịch nó ra làm sao.

« Bất trị » chẳng? Có vẻ « nho lăm » mà chưa được đúng-hắn.

« Mất dạy » chẳng? Có lẽ đúng hơn nhiều và có vẻ nôm lăm, nhưng e mất lòng nhà thi-sĩ xám-xít.

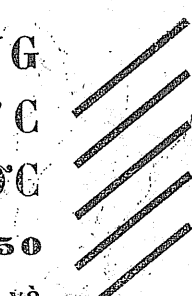
Thôi thì đành dịch là « Bất trị » vậy.

Song chữ « Incorrigible » chỉ có nghĩa là tính nào vẫn giữ tật ấy, không thể sửa đổi được. Còn tiếng « bất trị » lại hàm cái ý nghĩa cứng cỏi, cương quyết.

ĐÃ CÓ BẢN

GIÔNG
 NƯỚC
 NGƯỢC

Giá 0\$50

GÁNH
 HÀNG
 HOA

Giá 0\$60

ĐỜI NAY XUẤT BẢN

TRỞI NGÓ LẠI!!!

như tim la, cốt khí, sang độc, dương mai, đầu lậu, vân vân, quý ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không dám nhai, nếu lỡ nhai thì sưng răng, sưng nướu, còn nước vào bao tử rồi thì ợ mửa, công phạt bệnh nhơn đủ điều, thì thấy bớt liền, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Để thức khuya làm công chuyện mệt, đường tiêu có chút mỡ cùng lăm như sợi chỉ, hoặc muốn lỏ lỏi ở đầu thì lỏ. Lâu ngày hại cho tánh mạng, mang khổ cho thế nhĩ. Đồng bào ai lỡ đau nhảm mấy chứng bệnh trên đây, mới phát hay là lâu năm, độc nhập vào cốt, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc « **SƯU-ĐỘC-BÁ-ƯNG-HOÀN** » hiệu **ÔNG TIÊN**, trong ít ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tống lỏi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trừ căng, không hại sinh dục, không hành bệnh nhơn. Đã được người Tây, người Tàu, người Áo-độ, người Cao-mên và Annam mình trấn ngàn người dùng rồi không sai một, chắc như vậy. Mỗi hộp 1\$50, uống 5 ngày.

Nên trên Chánh phủ Pháp mới chứng nhận ngày 23-1-22, dưới từ dân đến quan, đầu đầu cũng nghe danh tiếng lẫy lừng.

CÓ BÁN TẠI: Nhatrang Mộng-lương, Quinhon Hồ-van-Ba, Quangngãi Trần-Cánh, Tourane Nguyễn-hữu-Vịnh, Huế pharmacie Vĩnh-Trương, Quangtrị Thông Họat, Tuyhóa Võ-thi-Trang, Hanoi Nguyễn-văn-Đức 11 rue des Caissés và khắp các nơi.

CHÚ Ý: Mọi in thêm vừa xong 50.000 quyển sách « Cách bảo hiểm và trừ tuyệt nọc độc bệnh phong tình với bạch đới hạ, tự mình trị lấy, ở gần mọi đến nhà thuốc lấy khỏi trả tiền chi hết, ở xa nhờ chịu 0\$05 tiền gởi. **Mua sỉ hỏi thăm điều chi do:** Nhà thuốc Ông Tiên « ANNAM DU'OC PHONG » 82-84-86 RUE PAUL BLANCHY PROLONGÉE SAIGON (GOCHINCHINE)

NHỚ ĐẾN LỚN

Nếu vậy thì tờ «Bất trị» nó lại không «bất trị».

Đền hàng Trống

AI đi qua phố hàng Trống cũng thấy một cái gác nhỏ nhô ra vệ đường, mà trước cái gác đó lúc nào cũng thấy nhang khói bay: đó là đền của một «mẫu» có tiếng là linh thiêng nhất, nhì, ba, tư... ở Hanoi.

Một hôm vừa qua, có một con công đệ tử của «mẫu» nó, đến xi-xụp khấn vái trên gác, rồi đốt vàng. Cô Nhung—tên cô con gái đệ tử của «mẫu»—đương đột thì có một anh nào, tên là Đào-văn-Huyền mắng rồi tát có một cái. Anh Huyền nào đó nghe đâu như có chân trong ban trị sự của đền—cái đền này hẳn là có lối... như một nghị viện, nên mới có một ban trị sự.

Cô Nhung bị tát, cầm guốc phi-mã đánh vào mặt tên Huyền chảy máu ra. Tức thì có đội xếp đến dẫn hai người lên bốp...

Câu chuyện rất thường, nếu nó không xảy ra trước mặt thánh mà thánh «mẫu» này lại có tiếng đáo để.

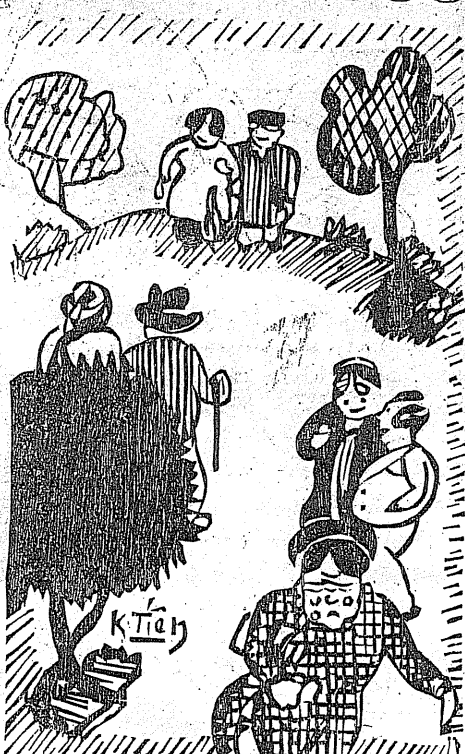
Đã thiêng liêng đáo để mà không phạt hai người báng bỗ thánh, đánh nhau trước mặt thánh, có lẽ tại thánh từ tâm, muốn nhờ sờ cảm phạt họ.

Đời mới của người Tàu

TƯỜNG giới Thạch, tổng tư lệnh nước Tàu, mới khởi xướng lên một cuộc vận động về «đời mới». Cuộc vận động này đã lan ra khắp các thành phố lớn, nhất là ở Nam-xương.

Chủ nghĩa «đời mới» của họ Tường tóm tắt lại trong tám câu huấn giới:

1. Ta phải sống với ngày hôm nay, và coi ngày hôm qua như chết hẳn rồi.

BA GIÀ (than) — Nhưng g diều trông thấy mà đau đớn lòng.

Ta muốn tự giải phóng ra khỏi những các tập quán của quá-khứ và đắp nền tảng một nước mới.

2. Ta muốn gánh lấy hết mọi trách nhiệm nặng nề trong cuộc phục hưng nước ta.

3. Ta phải phục tùng mệnh lệnh, phải trung lập và chân thành.

4. Áo quần, nhà cửa, đồ ăn uống của ta đều phải giữ gìn cho sạch sẽ, đơn giản và ngăn nắp.

5. Ta phải vui lòng chịu những sự hi sinh lớn lao.

6. Ta phải sống một cuộc đời trong sạch.

7. Ta phải hành động một cách mau chóng và có can-đảm.

8. Ta phải hành động theo lời hứa, hay hành động mà không hứa gì.

Xem xong tám câu huấn giới của họ Tường, tưởng chừng như nước Tàu đã có cơ hưng thịnh. Nhưng than ôi! chỉ là mộng tưởng.

Câu thứ nhất: ta phải coi ngày hôm qua như chết hẳn rồi. Ý chừng muốn thực hành câu đó, nên bên Tàu họ phục cổ, chấn hưng lại đạo nho và làm lễ tế đức Khổng-tử.

Lý luận của họ Tường như vậy thì «tàu» quá đi mất.

Câu thứ ba: ta phải phục tùng mệnh lệnh. Mà mệnh lệnh đây hẳn là mệnh lệnh của Tường giới Thạch.

Câu thứ năm: ta phải vui lòng chịu những sự hi sinh. Hi sinh cho ai? Chắc là cho nhà họ Tường.

Cuộc «đời mới» của Tường như vậy e lại thành cuộc đời «cũ».

Tứ Lý

GIỌNG NƯỚC NGƯỢC

HÁT SĂM

Điệu «Anh khóa ơi!»

Ông Trần-tuân-Khai đã ngâm, nghe thực nào nùng tha thiết.

TIỀN ĐƯA QUAN NGHỊ VỀ... QUÊ

I

Này, quan nghị ơi,
Em tiên đưa quan đến tận... đầu hè,
Hội đồng bề-mạc, quan sắp trở về cái
chốn quê hương,
Em thù tiếp quan, lăn lóc mấy đêm
trường,
Bây giờ Bắc-Nam đối ngả, cái trái tim
vàng em quận đau.

Này, quan nghị ơi,
Quan nhớ chẳng khi gặp gỡ buổi sơ-đầu
Thật là hữu duyên thiên lý ngộ, để ai cầu
mà nên.

Ngược quan chẳng lòng thông cái thể
nghị viên,
Anh hùng em đoán giữa đám dân đen, ấy
mới già.

Này, quan nghị ơi,
Quan nhớ chẳng những tối cầm ca,
Tiếng trống quen, em nghe nó dần dần,
dậm dậm, xinh xinh,
Quan đa tình, tiếng trống nó cũng tình.
Khiến trái tim em thồn thừ như có
sợi tơ mảnh nó vằn-vương.

Này, quan nghị ơi,
Quan nhớ chẳng khi em nâng chén
rượu quỳnh tương,
Em ngâm câu hăm, bao nỗi yêu thương
nó ngụ hoài!
Con mắt em đưa tình là lá, lời lời,
Hai tay em ôm ấp, cái nụ cười em nở
ra...

Này, quan nghị ơi,
Quan nhớ chẳng cảnh thú yêu hoa,
Quây quần «bản tình», quan thưởng
«ken-cờ» em tiêm.
Cái đùi non em vừa ấm lại vừa êm,
Quan ngả đầu, quan kéo, con mắt li-m-
đim quan thần-thở.

Này, quan nghị ơi,
Quan nhớ chẳng khi say tỉnh, lúc ốm-ở,
Mấy đêm thu trắng bạch, cuộc mây mưa
em nào-nùng...

Thuyền quỳn kén khách anh-hùng,
Như cá gặp nước, như rồng gặp mưa.

II

Này, quan nghị ơi,
Bây giờ sắp sửa chia tay,
Quan về, em ở, nỗi sầu này em khô người.
Tay cầm tay, giọt lệ em tuôn rơi,
Tâm tình ta lưu luyến, biết đời nào quên

Này, quan nghị ơi,
Người ta yêu quan lắm bạc, nhiều tiền.
Nhưng em chỉ một tiếng quan nghị viên
anh hào.
Em biết bụng quan vì dân... mặt phấn
má đào.
Nên em mới dám ngộ tâm báo, quan
xét soi.

Này, quan nghị ơi,
Quan gần lại đây, em nói nhỏ tận tai,
Tình riêng em gắn bó với người trưởng
phu:
Chúng em chót xa chân vào cảnh giang
hồ,
Dám xin quan ủng hộ cái cơ đồ cho
được yên.

Này, quan nghị ơi,
Ví có kẻ nào ngửa miệng quảng xiên,
Bờ ra cái việc bắt chúng em đi khám
trùng.
Xin quan thương tới bạn lâu hồng,
Bem ba tấc lưỡi, hết lòng quan cai,
bệnh.

Này, quan nghị ơi,
Chúng em may mà giữ vẹn thanh danh,
Kiếp sau xin kết cỏ, ngậm vành, báo ân.
Sang năm, quan lại về, vì việc nước,
việc dân,
Rước quan rời gót ngọc, quá chân lại
nhà.

Này, quan nghị ơi,
Dù quan không hát giúp, cũng như là...
Chúng em xin quạt tốc ẩm nước, pha trà
để quan xơi,
Em nhìn mặt quan, tay em chẳng nở
rời,
Cái máy ô-tô nó kinh-rịch đã rục
người phân ly.
Ngậm ngùi thay, kẻ ở, người đi,
Thôi chúc quan bình an thượng lộ, em
trở về cái chốn hồng lâu.
Còn nhiều cơ hội gặp nhau...

Hội đồng này kết, đến hội đồng sau, có
ngại gì!

Tứ Mỡ

Nhà xuất bản ĐỜI NAY

Hiện đã xuất bản

A/ Sách của Tự lực văn đoàn
«Hồn bướm mơ tiên» (nghìn thứ 4) của
Khái Hưng 0\$40.
«Vàng và máu» (nghìn thứ 2) của Thế Lữ 0\$45
«Anh phải sống» (nghìn thứ 2) của Khải
Hưng và Nhất Linh 0p.45
«Nửa chừng xuân» (nghìn thứ 5) của
Khái Hưng 0p.75
«Giọng nước ngược» của Tú Mỡ. Giá 0\$50
«Gánh hàng hoa» của Khải Hưng và Nhất
Linh. Giá 0\$60
B/ Sách ngoài:
«Cạm bẫy người» của Vũ trọng Phụng 0p.40
«Đẹp» của Nguyễn Cát Tường 0p.35

Dương in
«Mấy vần thơ» của Thế Lữ

Mua sách gửi tiền trước về ông Nguyễn
tường Tam N° 1 Boulevard Carnot
Tiền cước phí gửi lối bảo lãnh: 1 cuốn
0p.20 mỗi cuốn sau thêm 0p.06. các bạn mua
năm P. II. được trừ 10%. mua trên 5 cuốn
được trừ 20%.

TUYỆT HẾT BỆNH

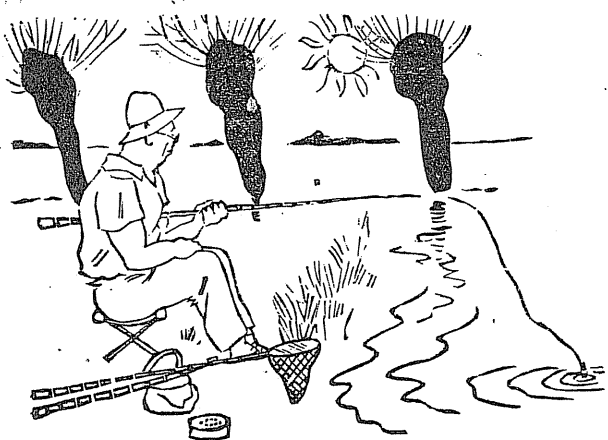
LẬU GIANG

KIÊN TINH TRIẾT NỌC

Thuốc Kiên tinh triết nọc số 53 của nhà thuốc Bình-Hưng, ai là người chẳng biết. Như các người phải chứng
Lậu, Giang, đi nọc còn lại, nước tiểu khi trong, khi vàng, hay thức đêm, làm công việc gì nhọc mệt, bình
như bệnh phục phát. Có người lại thấy đau xương, mình mẩy mỗi mệt, mà bệnh giang thấy giết
thịt, nổi mụn đỏ, có khi tóc lại bay rụng. Thì dùng ngay thứ thuốc kiên tinh triết nọc giá 1\$50
một hộp là khỏi. (t. học 4 hộp, nặng 8 hộp) còn người bệnh mới phát (periode aiguë) sưng, tức, buốt, đau, đi đái
giắt; dùng thứ thuốc Lậu số 58 0\$50 một lọ, chừng 5, 6 lọ là khỏi hẳn

Bình Hưng 67, NEYRET (phố của Nam) HANOI (xế chợ cửa Nam trông sang
Cố phát sách thuốc nói về các chứng bệnh, khắp mọi nơi, ai muốn xin, hoặc hỏi về bệnh gì xin đính theo timbre 0\$05

CÂU CÁ!

TRANH I

Nụ
cười
nước
ngoài

TRANH II

TRANH III

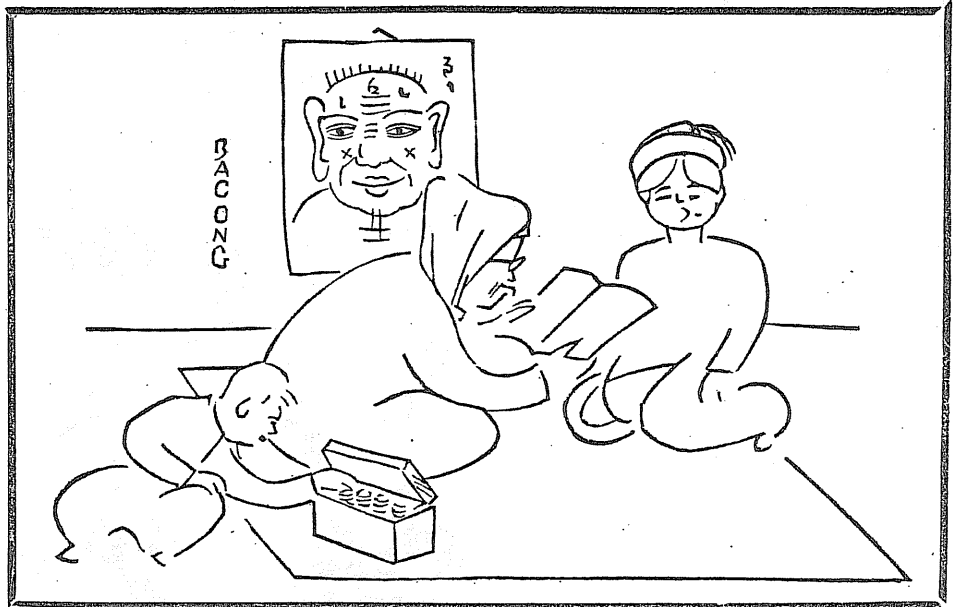
—Giỏi thật! mũ treo ở một cây, ô ở một cây, còn người ở một cây. Tài thánh lần thứ hai cũng không làm nổi như thế được.

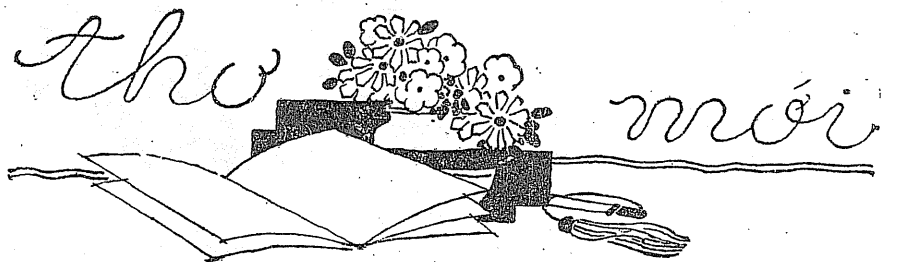
CHUNG QUANH HỘI NGHỊ CÁC NHÀ TRIẾT HỌC

Nhà triết học. — Thế cốc cà phê của tôi đâu rồi?

Bồi. — Thưa ngài, ngài thử nhắc bộ râu của ngài lên xem.

THẦY SỐ — Số bà năm nay hao tài. Bà phải cẩn thận để phòng quân trộm cắp.

CUNG ĐỜN AN-ÁI

Tặng em Ngọc-Thư

Một đêm hè, trăng trong như giải bạc
Trên vừng cây đã dầm thấm sương rơi,
Bên mình ta chỉ có Bích-nương ngồi.
Trong những phút âm-u, dầm-thấm ấy,
Ta say sưa, nhưng có sao ta lại thấy
Mắt người yêu đượm ướt vẻ u-buồn?
Ta đứng lên, vội vơ lấy cây đờn
Rồi nắn phím, so giấy, ta mới trợn
Những cung điệu trong, vui, vì ta muốn
Gảy tiếng đờn hơn hờ để cho ai
Quên hết nỗi ưu-tư mà mỉm miệng
cười...
Nhưng trong lúc ánh trăng như rung
động
Trên vừng cây, theo cung đờn trầm
bồng,
Và cảnh đêm khuya lặng-lẽ như im hơi
Đề nghe tiếng đờn an-ái chơi vơi
Như giắt-diu người ta vào những chốn
Có ánh sáng, trắng hoa, có mây bay,
gió cuốn,
Đầy những điều rực rỡ, yên vui.
Nhưng sao Bích-nương càng ra vẻ
ngậm-ngùi?
Ta ngắt khúc lý-tao không gảy nữa
Mà bảo nàng nói cho hay duyên cớ
Nỗi u-sầu ám-ảnh mãi lòng ai.
Nàng nhìn ta, buông một tiếng thở dài,
Rồi sẽ nói: « Cung đờn an-ái
« Anh đem gảy cho em quên nỗi buồn
tê-tái
« Chỉ làm em càng tiếc những ngày xưa,
« Những ngày vui trong cái tuổi ngây
thơ,

« Em đã hưởng, mà bây giờ em sợ
« Vì quá yêu anh không thể tìm được
nữa! »

Nguyễn-văn-Kiện

MƯỜI NĂM QUA

Dưới gốc me ngày nào
Hai ta còn trái đào
Chơi đùa trông bóng mát
Ngày xuân vui vẻ sao.
Trên cây có quả chín
Rụng xuống ở trước sân,
Dành nhau ta số đầy
Lem lăm cả áo quần.
Mười năm dần dần qua,
Hai ta cùng cách xa,
Bắc-Nam người mỗi ngả,
Non nước biết bao la.
Mỗi năm mùa me chín
Lác đác rụng đầy thêm,
Muốn nhặt quả me ấy
Làm quà gửi biểu em.
Đền em khi thừa trước
Cho em vui sướng cười,
Xa em nay mới biết
Lòng chị lỗi mấy mươi.
Nhưng giờ em khác trước,
Quả me đáng bao nhiêu
Trên đời muôn vật quý,
Không bằng một tấm yêu.

Vân-Đài

PHÒNG THĂM BỆNH

BÁC SỸ: NGUYỄN-HẢI

6, RUE COLOMBE, 6 (góc ngõ Nam - Ngự)
Téléphone 410

TIẾP KHÁCH

Sáng từ 8 giờ đến 11 giờ

Chiều từ 3 giờ đến 5 giờ

CÓ ĐI THĂM BỆNH NGOÀI PHỐ

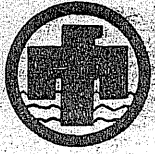
Hễ uống thì uống rượu ngon,
Đừng thêm rượu nhảm, hao mòn người đi,
Rượu Nam-Đông-Ích công tỵ,
Cắt toàn bằng nếp, men thì men ia,
Hương thơm' chất ngọt đậm đà,
Uống say cũng chẳng sinh ra nhức đầu,
Cũng không khát nước chút nào,
Không sinh chứng bệnh không hao tinh thần,
Lão dầy uống rượu thành thần,
Rượu Nam-Đông-Ích lão cần luôn luôn. TỬY ĐÔNG

ĐẠI-LÝ BÁN RƯỢU NAM-ĐÔNG-ÍCH:

Tổng Đại-lý toàn hạt BẮC-KỲ, Nam-Lợi, 2bis, Rue Jules Ferry, Namdinh.

Đại-lý HANOI, HÀ-ĐÔNG, SƠN-TÂY, M. Vinh-Gát 83, Rue Paul Bert, Hanoi—THÁI-BÌNH, M. Đặng-dinh-Diễn, Thái-Bình—PHỦ-LÝ, M. A. Dzinh, Phủ-Lý—HƯNG-YÊN, M. Wong-Thien-Boong, Hưng-Yên—KIẾN-AN-HAIPHONG, M. Nghiêm-xuân-Rỹ, Đông-Giới (Kiến-An)

Ăn không cầu no...

BÁO Tiếng dân vừa rồi có đăng một bài của các ông hương sư ở Thanh-hóa phân nân rằng hai, ba tháng rồi mà không có lương ăn.

Năm ngoài, làng trả lương cho các hương sư, nên sinh tẻ đã đành. Năm nay, phủ, huyện trả lương cho hương sư mà hai, ba tháng phải nhịn đói mà dạy học, kể việc cái cách về nên học chính ở Trung-kỳ cũng có hiệu quả thật.

Thời thì chịu vậy. Quan trên muốn cho các hương sư nghiên ngẫm câu thành ngôn « thực vô cầu bão... » đấy mà gì. Các hương sư nên cảm ơn họ, chứ không nên phân nân.

Thuốc ta và thuốc tây

VẤN đề thuốc ta sắp đem ra Đại hội nghị kinh tế Đông-dương. Một vấn đề khó khăn, quan hệ đến cả nước.

Người thì bảo nên bỏ hẳn thuốc ta, theo thuốc tây, viện lẽ rằng chỉ có thuốc tây mới có kiến hiệu, chỉ có thuốc tây mới chữa được người ốm khỏi bệnh.

Cái đó cố nhiên. Nhưng bao giờ các ông thầy thuốc mà ta vẫn tôn là quan đốc tờ, mỗi lần đến xem... mạch, chỉ lấy một, hai hào chỉ, và một liều thuốc không quá ba, bốn hào, thì lúc đó mới dùng được thuốc tây. Còn nếu như bây giờ cả, thuốc đắt như vàng, tiền xe các ông lang... tây bằng cả vốn liếng của chị bán khoai, thì chị bán khoai còn hy vọng gì được các ông săn-sóc đến.

Người thì bảo các ông lang annam cứu được nhiều người, mà thuốc ta kiến hiệu hơn thuốc tây, vì nó hợp với người mình hơn. Các ông lang lại khem vào câu: thuốc tây uống ráo lắm, mà chỉ có công hiệu được nhất thời...

Thuốc tây có ráo hay không, không rõ, chỉ biết nó chữa được bệnh. Mà thuốc ta cũng chữa được bệnh.

Chỉ phiên một nỗi các ông lang ta phần nhiều là lang... bầm. Chưa có kinh nghiệm gì, không học một ông thầy nào, chỉ đọc mấy quyển sách thuốc, là có thể nghiên ngẫm ngồi bắt mạch bằng một ngón tay, và cho thang thuốc lục, vị rồi.

Tìm được một ông lang giỏi, thật là khó bằng ông Nguyễn-tiến-Lãng được

bã lão Nam-phong, bang ông Lê-Thăng chim được ông Nguyễn-hữu-Bản.

Vậy thì làm thế nào bây giờ? Tưởng cứ để cho các nhà buôn thuốc bắc được tự do, nhưng bắt các ông lang phải học qua về nghề của họ một ít, là hơn cả.

Như vậy mới mong hết được lũ lang... bầm.

Xem bệnh

CÁC ông lang annam xem bệnh thì nào: thủy, hỏa, hàn, nhiệt, nào dạ dày ở bên tay phải, ruột ở trên ngực, còn phổi lại ở bên nách, thành thử ra bệnh thương hàn lại cho là cảm nắng, sốt rét lại bảo đau bụng.

Các ông lang tây còn biết hơn chút đỉnh: biết thì bảo là biết, mà không biết thì bảo là không biết.

Đến một anh mọi ở đảo Nouvelles-Hébrides thì xem bệnh đúng lắm. Một ông thầy thuốc tây dùng anh ta để xem bệnh. Hễ có người ốm nào vào là anh ta xem thân-thể, rồi chỉ chỗ đau cho thầy thuốc. Anh ta chỉ như vậy, mười lần đúng cả mười một.

Hỏi ra mới biết anh mọi này là một anh mọi... ăn thịt người. Vì anh ta ăn thịt người, hay chọn người nào béo mà khỏe mạnh, nên mới có cái tài xem bệnh kia.

Tuy anh ta có tài ấy, chúng tôi cũng không dám mời anh ta sang bên nước annam xem bệnh. Có lũ lang bầm cũng đủ giết chết được nhiều người rồi.

Ánh sáng...

CÁC nhà bác học châu Âu mới chế ra được những ngọn đèn « pha » rất sáng.

Những ngọn đèn ấy, theo ý họ, rất có ích cho nhân loại. Có thể dùng nó để săn các loài ác thú một cách dễ dàng, để chiếu sáng cho cả một thành phố lớn, để phá tan những đám sương mù lạnh-lẻo hay soi đường cho tàu thủy chạy trong lúc phong ba.

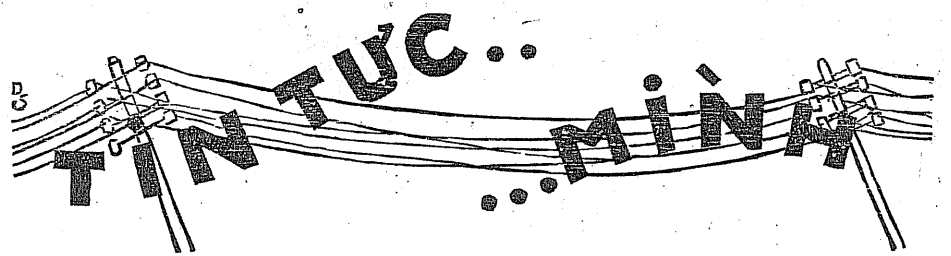
Họ lại nghiệm ra rằng, nếu sáng quá vài triệu « bougies » thì người nào bị ngọn đèn soi thẳng vào mắt, tức sinh ra mù ngay.

Như vậy, những ngọn đèn ấy lại có ích cho nhân-loại vạn bội. Các nước văn minh sẽ đem nó ra mặt trận, chiếu sáng bên địch quân, tức thì địch quân không trông thấy gì nữa. Bọn địch quân chỉ có một cách là cũng dùng những ngọn đèn ấy chiếu giở lại. Hai bên quân sĩ đều đui hết, chắc là lúc đó họ mãn nguyện lắm.

Từ Ly

LÝ TOÉT — Từ đây đến Hà-nội còn những 6 cây số nữa. Muốn cho đỡ nhọc, ba chúng mày mỗi đứa đi một cây thôi, còn ba cây để d'ity tao đi cho.

Đông phương — Báo Đông-phương chết đã lâu, ai cũng đã biết. Nay được tin rằng báo Đông-phương lại ra đời: ông Minh Tuynh làm chủ nhiệm, ông Lan Khai làm chủ bút và ông Đỗ-thúc-Trâm làm trợ bút. Tôi lo cho tờ báo ấy lắm, nhất là khi thấy ông Minh Tuynh làm chủ nhiệm. Ý hẳn hai ông Lan Khai và Thúc Trâm muốn giết chết hẳn tờ Đông-phương, nên mới đi rước cái ông Minh Tuynh... nhà táng ấy về.

Khai trí — Hôm qua gặp một vài ông nghị phân nân rằng: lĩnh được ít tiền phụ cấp đem nướng ráo cả ở sông tổ tôm điểm hội Khai trí. Về nhà, mẹ đi chắc rầy rà to.

Hàng gai — Từ ngày ông Nguyễn tiến Lãng về làm báo Nam-phong: báo Nam-phong đổi mới một cách hiển nhiên. Cả tờ báo có 50 trang giấy thì đã 47 trang chữ Pháp, còn ba trang chữ quốc ngữ thì lại là ba trang tin tức. Thành thử báo Nam-phong hóa ra báo Tây phong.

Suối vàng — Báo Phụ-nữ thời đàm đương dự định tổ chức một cuộc chợ phiên để lấy tiền lập sản phẩm phụ-nữ. Phiên một nỗi cuộc chợ phiên lại định họp ở dưới âm phủ.

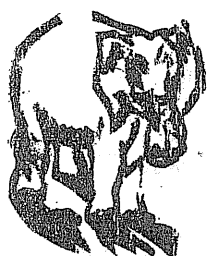
Tin sau cùng — Báo Phụ-nữ có viết thiệp mời ba tờ báo: báo Trung tâm (tờ báo của ông Hoàn chủ xe đăm ma), báo Đông-phương và báo Loa (vì ở dưới ấy, hôm khánh thành chợ phiên có mở trò rước đăm ma cho vui). Vậy báo Trung tâm xin nhớ đem đôn đăm ma xuống, báo Đông Phương đem minh tuynh nhà táng xuống và báo Loa đem kèn loa xuống.

Có Phụ-nữ có than phiên không mời được ông Nguyễn tiến Lãng và ông Từ bộ Hứa xuống, vì thiếu hai ông này thì không có tiếng khóc. Đăm ma mà không có tiếng khóc thì tẻ ngắt, sao ra về đăm ma.

Tin chót — Tin tức... mình. Tức mình vì không có một tin gì lạ nữa. Đành để kỳ sau.

Nhất Link

CÁC QUÝ-KHÁCH HỎI CHO ĐƯỢC NƯỚC HOA NGUYÊN CHẤT

HIỆU CON VOI

1 lq, 3 gr. 0\$20, 1 tá 2\$00, 10 tá 18\$00
1 lq, 6 gr. 0.30, 1 tá 3.00, 10 tá 27.00
1 lq, 20 gr. 0.70, 1 tá 7.00, 10 tá 63.00

PHÚC-LỢI

79, PAUL DOUMER - HAIPHONG

BÁN BUÔN VÀ BÁN LẺ

Đại lý: MM. Phạm-hạ-Huyền, 36, Rue Sabourain, Saigon —
Đông-Đức, 64, Rue des Cantonnais, Hanoi — Thiên-Thành,
phố Khách, Namdinh — Phúc-Thịnh, phố Gialong, Huế,

IP III II - Y Ế N

GUỐC TÂN THỜI

Nhà chế tạo: PHÚC-LONG, 48, rue des Graines

(HÀNG ĐẬU) HANOI — Téléphone 251

MỘT buổi chiều, trên bãi biển Sầm-sơn.

Dưới rặng dương-liều, kẻ đi người lại, ai nấy đều lộ ra nét mặt vui tươi, như đang sống trong một cuộc đời thần tiên mộng ảo. Là vì trước cảnh gió biển hiu-hiu, trời nước mênh mông, ta như muốn gửi tâm hồn vào cõi hư vô và trút hết những sự lo nghĩ nhỏ nhen lại nơi cát bụi...

Cùng lúc ấy, trong một phòng ở khách sạn lớn Sầm-sơn, Quang ôm đầu nghĩ ngợi.

Cửa sổ phòng Quang ở trông thẳng ra khơi. Xa xa, dưới ánh tà dương, một chiếc thuyền nhỏ đang dập dềnh, dọn trên mặt sóng. Cảnh buồm với mặt nước cùng nhuộm màu hồng lía, coi đỏ rực Trên không, đàn nhạn tung tăng liệng, lúc lên lúc xuống như những chiếc thoi đưa.

Quang vẫn tựa cửa, con mắt đắm đắm nhìn trời, nước, mây, không biết chán.

Cho đến lúc tối hẳn, bao nhiêu cảnh vật đều bị thu vào trong chiếc màn đen sẫm và phía ngoài, tiếng nhạc khiêu vũ đã du dương đưa người ta vào cõi mộng, Quang mới sực nhớ ra mình đang đứng trong một khách sạn ở bờ biển...

Chợt có tiếng gõ cửa, Quang ưỡn oải đáp: «Cứ vào».

Cửa mở, một tên bồi bung vào một khay đầy những đồ ăn, đặt lên bàn, rồi lễ phép thưa:

— Bẩm quan soi rượu?

Chàng buồn nhìn tên bồi, Quang lạnh lùng gọi:

— Một chai vang đỏ, một điệu xì-gà và một cốc cà-phê đen.

Tên bồi vội vã đi lấy các thứ rồi trở lại đứng hầu trong phòng.

Nó bắt đầu thấy khó chịu, vì ông khách kỳ khôi này đến đây đã một tuần lễ, mà bữa nào cũng dùng cơm riêng, hình như muốn tránh sự náo-nhiệt phần hoa. Ý phục rất sành soàng, cứ chỉ có nhiều dáng điệu lý kỳ bí mật. Nước da ngăm ngăm đen, người cao mà gầy, giọng nói nhảm nhảm. Thường ngày chỉ khoác một chiếc áo trắng dài, quần nhàu nát,

ống thấp ống cao. Tuổi vào lối ngoài ba mươi. Hôn mới đến, thấy hình dáng khách, tên bồi đã sinh nghi.

Nhưng sau thấy khách giở cái ví da đã cũ rút tờ giấy bạc một trăm bảo đi mua một hộp thuốc lá, nó mới vững tâm và hầu hạ một cách ân cần chăm chỉ...

Ăn xong, Quang cho tên bồi ra, khóa trái cửa lại, cầm cốc cà phê

tín đồ của thần tự do như chàng.

Rồi Quang bắt đầu rấn vào một cuộc đời mới, đời máy móc. Từ thuở nhỏ, chàng đã hay tí mĩ xem xét mà hễ ai có đồng hồ hay máy hát nhờ chàng chữa thì chàng lấy làm sung sướng vô cùng.

Quang ưa cả lối học nghiên cứu. Một dạo, chàng chơi ảnh, chàng mua hết các thứ tạp chí Âu-Mỹ nói

hiều tiền để sắm sửa đồ đạc, trang hoàng nhà cửa cho nguy nga tráng lệ.

Trước kia, chàng ăn mặc sành soàng, sống một cuộc đời tự nhiên vô tư, vô lự, thì nay chàng thấy chàng như bị ràng xích trong một cuộc đời phiền phức, đầy rẫy những cái nhỏ nhen.

Tuy vậy, Quang không phải là người bị những sự khó khăn làm cho thối chí, nản lòng. Chàng cố tin rằng cái quãng đời phóng lãng của tuổi trẻ chỉ có kỳ hạn, mà cuộc mưu sinh mới là thiên chức của loài người.

Rồi chàng cặm cụi làm việc, làm việc để mua hạnh phúc cho vợ, cho con, cho gia đình. Có tài sẵn trong tay, chàng làm việc gì cũng chóng có kết quả. Thoạt đầu, chàng mua một chiếc ô-tô nhỏ, chạy thuê vùng nhà quê. Được ít lâu, lấy lãi đập vào vốn, chàng lên tỉnh thành mở một xưởng ô-tô lớn, quyết trí khuếch trương nghề xe hàng.

Năm năm sau, năm năm lâu lóc trong xưởng máy, hai bàn tay đã nhuộm màu dầu mỡ, Quang nghiêm nhiên trở nên một nhà tư bản, có một cái vốn khá lớn và mấy trăm mẫu ruộng đồn điền.

Thường tình người ta lúc đã phú quý thì hay sinh ra kiêu ngạo, tự mãn. Nhưng Quang thì tuyệt nhiên không. Tuy trong tay đã có bạc vạn, mà chàng vẫn xuất ngày làm bạn với chiếc kim, chiếc dũa. Chàng muốn hy sinh tận tụy với nghề. Chàng vẫn giữ được tinh hiếu động cũ. Nhiều khi, chàng thâu đêm kỹ cách để lắp cái xe, hay chữa một cái máy chữ mà không thấy mỏi mệt.

Cuộc đời chàng phẳng lặng, vui vẻ như thế mãi, nếu chẳng bị cái bão phồn-hoa nó quặn rũ mất vợ chàng, một người thiếu phụ ưa sự ăn chơi náo nhiệt hơn một nền hạnh-phúc êm đềm.

Vợ chàng thuộc vào hạng đàn bà trưởng giả, thích sang trọng, ưa giao thiệp, cho một bữa tiệc to có nhiều quan khách đến ăn, quan hệ hơn sự trông nom giáo dục cho lũ con.

sẽ nhấp, thấy tinh thần đã mạnh mẽ, khoan khoái. Khỏi xi-gà nhẹ nhàng, thơm tho bay lên trần nhà. Quang nhìn theo, con mắt lim dim, mơ màng như trông thấy quãng đời hai mươi năm về trước của mình diễn ra.

Nguyên Quang sinh trưởng ở một nơi phú quý nên sung sướng từ thuở nhỏ. Thân phụ chàng là một ông quan to. Nhà đông anh em, nhưng Quang riêng một tính. Khi còn bé đã tỏ ra thái độ một kẻ ngang tàng. Vì bao nhiêu trí nghĩ, Quang để cả ở những nơi rừng sâu, biển rộng, trong một cuộc đời phóng lãng, phiêu lưu.

Hồi học trường trung học Hanoi, Quang rất lười lỉnh bè tha. Lên đến năm thứ tư, khi sắp thi bằng thành chung, thì Quang bỏ học. Chàng cho cái lối học khoa cử, kiếm cơm không thích hợp với tâm linh một

về nghề ảnh, ngày, đêm xem không biết chán, là bởi vì chàng rắp tâm chơi cái gì cũng không chịu kém ai. Đến nay, ai được xem mấy bức hình của Quang chụp thuở trước đều phải tấm tắc khen là công phu và mỹ thuật hơn nhà nghề.

Năm hai mươi tuổi, Quang lấy vợ...

Nghĩ đến vợ, chàng bỗng rùng mình, ghê sợ, nét mặt cau có, đăm đăm. Chàng cho lấy vợ là một cái tai ách, người đời ít ai tránh khỏi.

Chàng cảm thấy từ ngày chàng có vợ, cuộc đời của chàng đã thành một cuộc đời nô lệ. Cái tâm hồn ngan, tâng, cái trí hoài bão cao xa, chàng thấy dần dần tiêu tán hết. Nhất là sau khi có con, chàng lại thấy cuộc đời của chàng bó buộc hơn xưa. Chàng phải nghĩ cách làm giàu, để cho vợ có vòng kim cương đeo, con có quần áo đẹp mặc. Chàng phải lo liệu kinh doanh cho có

HUNG-KY

SỐ 8, PHỐ CỬA ĐÔNG HÀNG GÀ, HÀ NỘI — Giấy nói số 347

NHÀ MÁY LÀM CÁC THỨ GẠCH TÂY, NGÓI TÂY

NHÀ MÁY GẠCH HIỆU

HUNG-KY

có đủ các thứ máy móc tối tân để làm các thứ gạch ngói rất tốt có thể đi trên không vỡ

CÁC THỨ GẠCH NGÓI HIỆU

HUNG-KY

Đều làm bằng đất sét xanh và đất sét trắng rất tốt mà bán giá rất hạ

HÀ-THÀNH, 16, HÀNG DÀ

TÀI-XUYỀN may áo quý bà, quý nương.
Nghề thêu, thêu khéo lạ thường.
Có nhà họa sĩ Cát-Tường trông nom.
Gần xa nào nức tiếng đồn...

COMPTOIR DE PETITES INDUSTRIES

TÀI-XUYỀN

là hiệu may và thêu kiêm các lối hợp thời do
Mlle LÊ-VŨ-THÁI chủ trương và ông NGUYỄN-
CÁT-TƯỜNG vẽ giúp các kiểu

Cuộc đời khô khan, máy móc của Quang chẳng bao lâu nâng coi như một vết nhơ ở trước mắt, nên gia đình Quang chỉ có cái phăng lạng bề ngoài. Rồi trong khi Quang cặm cũi với máy móc, thì vợ chàng mê mại, lẩn lóc ăn chơi, mỗi ngày mỗi xa chàng mãi ra.

Buổi đầu, chàng không để ý. Ban hữu mạch, chàng cũng chưa tin là thực.

Cho đến ngày nay, lúc chàng thấy không-khí gia đình nhà chàng mỗi ngày một lạnh-lẽo, nặng nề, khó thở, chàng mới tỉnh ngộ rằng bấy lâu chàng đã bị lừa dối một cách phũ-phàng, tàn nhẫn.

Chàng sinh ra chán nản, chán hết cả mọi việc làm ăn, chán cả gia đình...

Chàng thu xếp một ít quần áo, mở két lấy hai ngàn bạc rồi ra đi, bỏ lại cái công gậy dựng trong mấy năm cặm cũi với máy móc, bỏ lại cả cái tình thương yêu giả dối.

Chàng ra đi, đi để tránh những cảnh thương tâm-trước mắt...

Điều thuốc gần tàn mà trí Quang vẫn còn vờ vờ phăng phất từ cái đời mắng sủa êm đềm cho đến lúc bắt tay vào việc, làm nên giàu có. Chịu hy sinh cái đời phăng lạng, chàng tưởng được yên vui để tận tụy với nghề. Ngờ đâu, trong khi chàng quên hẳn mình, đi tìm hạnh-phúc cho người yêu thì chàng lại bị chính người yêu gieo vào lòng một mối thất vọng nào nùng.

Rồi chàng cảm thấy trái tim chàng tê tái, đời chàng vô vị, tẻ ngắt, quanh hiu...

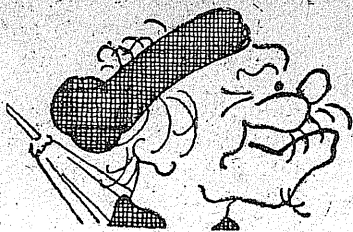
Chàng ra đi, đi hẳn, đi biệt, đi để lánh xa cái gia đình nhỏ nhen nó đã đè nén chàng trong vòng mấy chục năm nay.

Một người khác, gặp cảnh ngộ này có lẽ phải mượn giòng nước bạc, ngọn sóng vô tình để chôn sâu cuộc đời thất vọng. Nhưng Quang không phải là hạng người hèn nhát ấy.

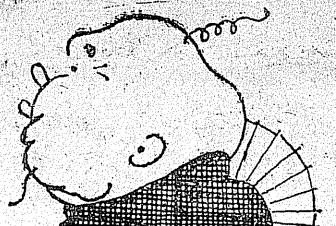
Chàng ra Sầm-sơn nghỉ mát mấy hôm để lấy sức, vì chàng biết trên đường đời, chàng còn gặp nhiều nỗi khó khăn.

Thế rồi, một buổi sáng tinh sương, Quang lại xách va-li ra đi... Nét mặt chàng tươi tỉnh, vì chàng cho chàng từ nay không phải là người của vợ, của con, của gia đình, mà là người của chàng, của cảnh đẹp, của nước non, của xã hội...

PHẠM-VĂN-BÍNH

CƯỜI

Của T. V. Hai, Gia-đình

I. Lời ước

A — Nếu ai cho tao ước được thì tao sẽ ước, như đôi phải dui (mù) thì tao xin dui một mắt mà thôi.

B — Còn tao, nếu tao cũng ước được thì tao xin cho mày dui thêm mắt nữa cho đủ cặp.

2. Có bạn

— Me — 5 quả là đây đâu Tý?

Tý — Thừa me, con ăn hết một quả.

— Thế còn bốn?

— Thế rồi khi con nuốt xong một quả thì con vùng đau bụng, còn biết rằng một quả ở trong nên nó buồn, nên con phải cho vào một quả nữa cho có bạn, ai dè hai quả nó đánh lộn, nên con đau dữ, con phải cho vào một quả nữa cho nó can ra, nào dè đâu, bây giờ hai quả đánh một quả, con khó chịu quá, nên cho vào quả thứ tư cho con đong, rồi còn quả thứ năm, con sợ nó ở ngoài một mình nó buồn, nên con nuốt luôn.

Của N.T.T. Hanoi

Cầm và điếc

Anh C...thời cầm, anh Đ...thời điếc. Hai anh đều muốn đấu tạt của mình cả, nhân khi cùng ngồi chơi, anh điếc bảo anh cầm hát. Anh cầm biết là anh kia điếc, đứng dạy múa, mồm lắp bắp làm hình như hát thật, độ một lúc thì thôi.

Anh điếc thấy anh cầm ngồi yên, không thấy múa và mời không động đậy nữa, khen rằng:

— Anh hát hay thật, thế mà lâu nay tôi không được nghe, hoai của!

Của V.V. Tiên, Bắc-ninh

Lý Toét khôn

Một hôm Lý Toét ra tỉnh chơi, vào một hiệu ảnh hỏi:

— Chụp cả người, ông tính bao nhiêu?

Chủ hiệu — Chụp cả người tôi tính ngài một đồng.

L.T. — Chụp nửa người bao nhiêu?

C.H. — Nửa người, ba hào.

L.T. — Vậy ông chụp cho tôi hai cái nửa người, một cái từ đầu đến mình, một cái từ mình đến chân.

Của N. Khánh, Bắc-ninh

Ra lý nhẽ

Lý Toét vào hàng cơm đánh chén. Có anh ở hàng ra cầm dĩa hoàng ngay ở cửa cụ. Cụ nhất định là của cụ, nói:

— Lạ, ở của tôi đánh dĩa cần thận.

Thành ra đánh nhau về bốp. Ông Cầm — Ở của ai, sao hai người cùng nhận?

Rồi liền bẻ, gãy và sẽ toang ngay cái ở.

Lý Toét — Hu hu! ở của tôi ơi! Về bù nó lại rầy la.

Ông Cầm biết đích là ở của cụ, bắt anh kia phải đền cho cụ cái ở mới.

Của N.V. Phòng, Hanoi

Khách quý

Chủ Khờ ra tỉnh ăn gió nhà quen, rồi ở tịt nhà người ta. Ông chủ nhà muốn làm cho khách biết là mình muốn tống đi, liền bảo:

— Nay chủ, chủ ở đây lâu, chắc nhà quê mong lắm.

Khờ ung dung đáp:

— Khờ ngại, để tôi xem có ai về, nhân người ta bảo bu cháu và thằng cu lên nốt đây.

Của Đ. V. San, Hanoi

Đầu trộm đuôi cướp

“Xả Xệ — Tôi đỡ bác biết, cái gì có đầu có đuôi, không có khúc giữa?”

Ba Éch — Giời chú gì! vì ai cũng nói: một giòi chán giòi.

— Không phải.

— Thế chịu.

— Thằng ăn trộm, vì ai cũng nói: « kẻ đầu trộm đuôi cướp ».

Của P. V. Vinh, Hanoi

Thông ngôn

Me tây — Quái! Sao nhà tôi là tây, mà hiện lên lại nói tiếng ta, là thế nào?

Cô hồn — Ấy, bà lớn chớ lấy làm lạ, cháu tự thông ngôn những câu ông lớn nói ra tiếng ta để cho bà dễ hiểu đấy ạ...

THỀ-LỆ CUỘC THI VUI CƯỜI VÀ THI TRANH KHÔI-HẢI

Mỗi bài không được quá 30 giòng.

Tranh vẽ chiều ngang 12 phân tây, chiều cao độ 10 phân.

Mỗi kỳ sẽ đăng lên những bài và tranh mà bản báo xét là hay nhất.

a) về cuộc thi vui cười:

Giải nhất: các thư sách đáng giá 3p00.

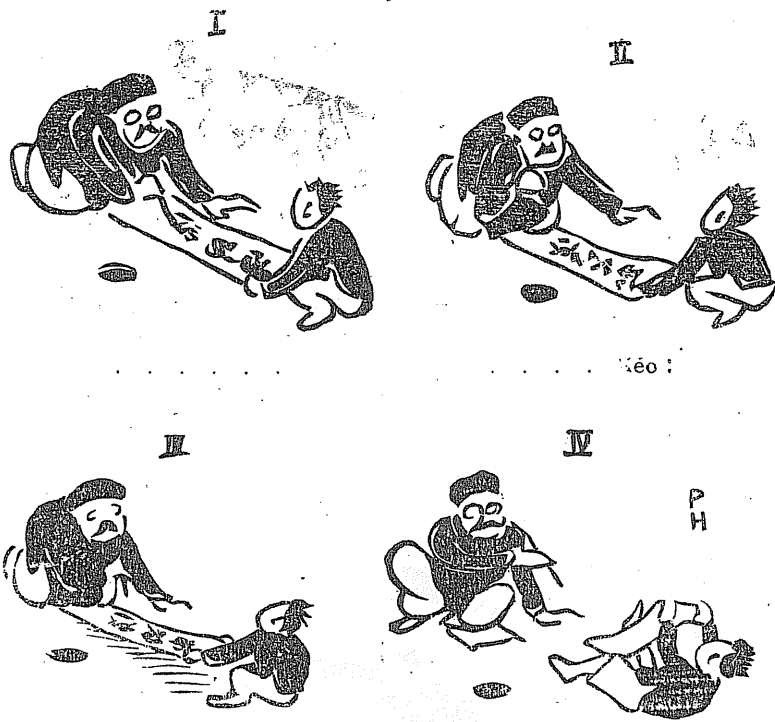
Giải nhì: các thư sách đáng giá 2p00.

b) về cuộc thi tranh.

Giải nhất: các thư sách đáng giá 3p00.

Giải nhì: các thư sách đáng giá 2p00.

Bản-báo sẽ gửi cho những người được thưởng một cái phiếu lấy sách và cái bằng kê các thư sách tây, nam của một hiệu sách. Rồi các bạn sẽ chọn trong đó, muốn quyền nào thì gửi phiếu lại hiệu sách đó lấy sách. Các bạn muốn lấy giấy bút hay các thứ khác trong hiệu đó cũng được, miễn sao cho đủ số tiền thi thôi. Tiền gửi về phần các bạn chịu. Hoặc các bạn muốn đổi lấy báo biểu không lấy sách cũng được.

ĐẠI-BỒ-HUYẾT

Chuyên-trị đàn bà, con gái kinh huyết không đều, khi sớm, khi chậm, kinh huyết bí tắc không ra; hay đau bụng, kinh huyết ra không tươi đỏ, tím đen thành hòn, băng ra nhiều quá; khí hư ra nhiều chất trắng, đau xương, rức xương, nằm ngủ không yên, quá trưa hấp sốt, ra lắm mồ hôi, ăn ít, vàng đầu, chóng mặt, hay mơ. thân thể còm yếu, đau trong dạ-con (nhà con) lâu năm không đẻ, hoặc bị tiêu-sản luôn.

Mỗi hộp giá 1\$00

Hỏi tại: M. NGUYỄN-XUÂN-DƯƠNG viện thuốc Lạc-Long Số 1, Phố Hàng Ngang, Hanoi

THUỐC LẬU HỒNG-KHÊ

Bệnh lậu mới mắc phải, hoặc bệnh đã lâu chữa không rút nọc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nẩy, lại thấy trong nước tiểu có vẩn, uống thuốc này đều khỏi rút nọc. Thuốc đã mau khỏi, lại không công phạt, nên được anh em chị em đồng bào tin-dùng mỗi ngày thêm đông, cả người Tây, người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được rút nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lậu Hồng-Khê. Giá 0\$60 một ống. Bệnh giang-mai, bệnh hạch lên soài, nóng rét, đau xương, rứt thịt, rứt đầu, nổi mề-đay, ra mào gà, hoa-khê, phá lở khắp người, uống một ống thuốc là kiến-hiệu, không hại sinh-dục. Cũng 0\$60 một ống. Xin mời quá bộ lại hoặc viết thư về, lập tức có thuốc gửi nhà giấy-thếp đến tận nơi.

HỒNG-KHÊ DƯỢC-PHÒNG. 88, Route de Huế (số cửa chợ Hôm) Hanoi — Téléphone 755

ĐẠI-LÝ HỒNG-KHÊ M. Đức, 73, Belgique, Haiphong — Ích-sinh-Đường, 190, phố K'wich, Nam-định — Xuân-Hải, 5, Rue Lạc-son, Sơn-tây—Phúc-Long, 12, Cordonnier, Hải-dương—Bát-Tiên, Marechal Foch, Vinh—Bát-Tiên, Paul Bert, Huế—Bát-Tiên, Tourane Marché—Rue Marché, Nha-trang—Đức-Thắng, 148, Albert 1er Dakao, Saigou—Có đặt đại-lý khắp ba Kỳ—Ai muốn nhận làm đại-lý xin viết thư về thương-lượng.

MÙI THỊT CHÓ

Ai cũng đã biết cụ nghị Lại văn Trung có dựng một cái sinh phần lộng lẫy vô cùng. Nhưng có một sự ít ai biết đến là ở ngôi mà sống đó phảng phất có mùi thịt chó. Vốn cụ nghị Trung bình sinh chỉ thích nhất thứ thịt chó, cụ e rằng khi đã nằm xuống hố, không có ắt là thêm đến chết mất, nên cụ có dựng riêng cạnh mộ một gian nhà và cho người ở không lấy tiền. Nhưng người đó phải cam đoan mở hàng thịt chó, để những khi nường chả hay nấu rựa mặn, thì mùi thơm phảng-phất theo gió đưa sang bên mộ.

Thực là :

Cụ dù thịt nát xương mòn,
Ngậm cười chín suối cũng còn thơm lây.

Nhất Linh

CHÚ «TRIPHỦ»

TÒA đại-hình Saigon gần đây có xử một vụ cướp ở Phan-thiết (Trung-kỳ). Trong đám người làm chứng có viên tri-phủ Hàm-thuần tên là Dương-ngọc-Phụ và nhiều hương chức dưới quyền ông ta.

Lúc viên tri-phủ ra trước vành móng ngựa, thông ngôn dịch câu hỏi của quan tòa cho ông ta nghe, và gọi ông là «chú».

Viên tri-phủ thấy thầy thông ngôn gọi mình theo lối «xách mé », bật tiếng tày ra phản đối kịch liệt cái lối dịch bất nhã ấy. Ông nói rằng ông đương đương một vị tri-phủ mà thầy thông nọ lại gọi ông là «chú» thì mất hết thể diện của ông còn gì. Đáng lẽ phải gọi ông bằng « ngài » hay « quan lớn » đúng theo chức vị của ông, ông mới khỏi mất thể diện với bọn hương chức dưới quyền ông cũng ra làm chứng hôm đó.

Còn viên thông ngôn? Viên thông ngôn bảo viên ấy dịch chữ «vous» ra chữ « chú » là đúng.

Sự thật, dịch chữ «vous» ra chữ « chú » cũng đúng, và dịch ra chữ «quan lớn» cũng đúng lắm. Là vì chữ «vous» của tày rất thông dụng, dùng nói với người ngang hàng người trên hay người dưới mình đều được cả.

Còn bên ta, gọi nhau cho đúng thật khó hơn tìm thấy tấm lòng vì nước của các ông dân biểu. Nào chú, bác, ông, bà, cô, cậu, quan lớn, quan nhỏ, cụ lớn, cụ bé, thằng kia, thằng nọ,... sao mà lăm đến thế! Tiếng annam nghèo thì nghèo ở chỗ khác, chứ về phương diện này thì hẳn là giàu lắm.

Nếu bây giờ có vợ, có chồng rồi thì gọi là ông bà, còn chưa có thì gọi là cô cậu, thật ta khỏi phải tìm những tiếng xưng hô. Nhưng nếu vậy, còn đâu là tôn ti trật tự: mấy nhà nho hủ lậu chắc sẽ kêu la như thế đạo Khổng sắp bị diệt vong vậy.

Tứ Ly

HỘI TRỪ RƯỢU

Ở nước Anh, hội quốc tế bài trừ nạn rượu gần đây mới họp để bàn việc ích cho thiên hạ. Có 26 nước phái đại biểu đến dự, trong số đó có ông Rremain làm đại biểu cho nước Pháp.

Lúc khai hội, ông chủ tịch Lord Astor có nhắc lại công cuộc của hội. Ông nói đến những điều hại vô cùng của bệnh rượu. Người uống rượu một ngày một yếu đuối, trí khôn ngày một lù lờ và trí phán đoán điều nên lẽ phải mai một dần. Không những thế, còn cháu của những người nghiện rượu cũng yếu đuối và ngu khờ.

Chỉ lý lắm. Chỉ tiếc ta không có tiền mà gửi sang một người làm đại biểu. Người đại-biểu ấy sẽ nói rõ cho họ biết rằng ta là một dân tộc say, thích say, mến say, mà ta say, thì mặc ta :

Cổ lai thành hiền giai tịch mịch
Duy hữu ẩm giả lưu kỳ danh.

Người đại biểu đó sẽ bảo cho họ biết rằng ở chốn hương thôn, có rượu mới có việc làng, mới sinh ra đánh nhau, kiện nhau; ở ngoài xã hội, có rượu, công quỹ mới có tiền... Rượu, thuốc phiện, đó là hai cái vũ sữ của nước ta vậy.

Người đại biểu đó sẽ bảo cho họ biết rằng ta sẽ lập ra một cái hội bài trừ cái hội bài trừ nạn rượu...

... Chỉ phiền một nỗi, nếu ta có phải một người đại biểu sang, người đại biểu của ta lại chỉ sách va-li sang Anh com no, rượu say, rồi về lãnh tiền phụ cấp để làm giàu như các đại biểu khác ở bên mình.

Trong lúc hội bài trừ nạn rượu họp ở nước Anh, thì có một người nước Anh tên là Jack. chết và để lại một tờ di chúc.

Theo tờ di chúc ấy thì anh ta có gửi nhà băng một số tiền là 2.000 livres Sterling. Số tiền đó, mỗi năm lợi tức được bao nhiêu sẽ để trả cho những người đến uống rượu ở một cái tửu điểm mà lúc sống anh ta thường lai vãng.

Cái tửu điểm ấy lại nhận được một cái đồng hồ trong có máy hát. Cứ mỗi giờ thì lại nghe thấy trong đồng hồ có tiếng nói ra : « Hãy uống mừng ông Jack ».

Được tin này, nghe đầu ông Nguyễn khắc Hiếu đã rú một lũ hương chức lưu-linh đáp tâu sang Anh.

Nếu thật, Tứ Ly có lời chúc các ngài đi đến nơi, về đến chốn, và mong rằng các nhà nghiện rượu đưa nhau sang chơi bên ấy cả.

Tứ-Ly

TỨ MỠ

Mỡ mà chẳng...mỡ!

Tặng bạn Nam-Hương

(Thơ thất ngôn thập nhị cú)

* *

Tứ Mỡ, nghe tên rõ chường phê,

Làm thiên hạ tưởng béo xù ghê!

Chẳng thua cụ Ý lườn nung núc,

Càng hết ông Vâm bụng lặc lè,

Mà hóa người thon như cái nhái,

Té ra mình xác tựa con ve.

Đôi hàng sườn sụn da căng sát.

Hai hùm quai sanh nước đổ be.

Màu mỡ vì chưng ra cả bút.

Thân hình nên mới ngẩng như que?

Tứ này béo mếp, người không béo.

Há phải như ai tưởng lợn xề....!

HỘI-NGHỊ KHOA HỌC ĐÔNG-DƯƠNG

TRONG 7 việc đem ra bàn giữa hội-khảo cứu khoa học Đông-dương, riêng mình quan nghị Nguyễn-công-Tiểu đã chiếm mất ba,

Ba việc của ông Tiểu là :

1. Cuộc khảo cứu về lá với.

2. Cuộc khảo cứu về bọ xít,

3. Cách giữ bèo hoa dâu làm phân bón ruộng.

Cuộc khảo cứu về cách giữ bèo hoa dâu, ông Tiểu cộng tác với trưởng nam ông là ông Nguyễn-công-Huân, tham tá canh nông.

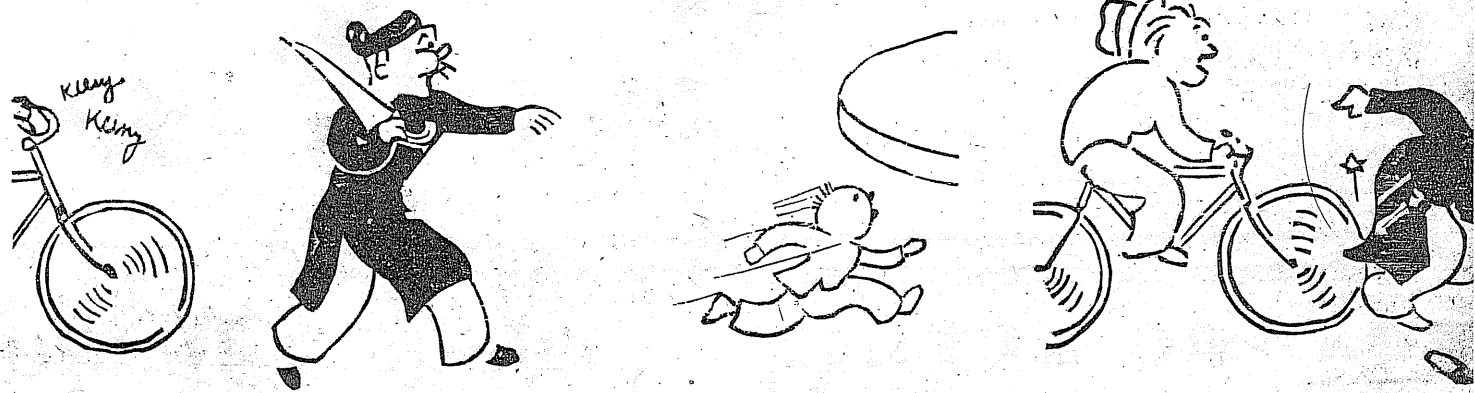
Hội nghị sẽ hứa đem xuất bản mấy tờ trình của ông.

Lúc đó, ta sẽ được biết cây lá với, lá nó thế nào, nấu lên uống ngon đến thế nào, lúc đó ta sẽ được biết con bọ xít nó thuộc về giống gì, bay nhanh hay chậm như rùa, và có vũ-trụ tuyền như củ hành tây không.

Cũng là một điều nên biết chứ sao! Có một điều là ông khảo cứu về bọ xít tương tuyền đến thế mà không cho anh em biết. Nếu cho biết có phải lúc đến chơi Thủy-tiên-trang, anh em sẽ được ngửi mùi thủy-tiên lẫn với mùi... bọ xít phảng phất không?

Ý chừng ông tệ, ông giữ lấy để ông hưởng một mình...

Tứ-Ly

LÝ TOÉT. — Ôi cu, sao tự nhiên lại đâm đầu chạy cuống lên thế kia, nó chệt chệt mất mấy thôi.

Thuốc lậu

Bệnh lậu ra mủ phải dùng thuốc số 10 (giá 0\$50 1 ve) LẬU TỨC BUỐT, đi đái rất, nóng tức bàng quang, tiểu tiện vàng, đỏ, đục, dùng thuốc số 4 (giá 0\$50 1 ve) thì dù bệnh nặng tới đâu cũng rất chóng khỏi, khỏi êm dẽm, không hại sinh dục.

ĐẠI LÝ. — SAIGON: Dương Văn Vy, 109, D'Espagne. — HAIPHONG: Nam Tân, 82, Bonnal. — NAM-DINH: Chấn Nam

AI MUỐN LÀM ĐẠI-LÝ

LÝ TOÉT VÀ

(MÁCH THỦ - TƯỚNG HỌ HÍT MÁY MÓN

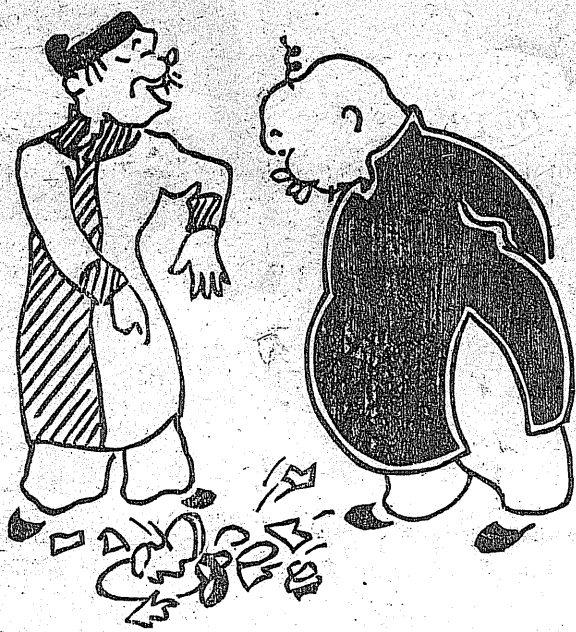
- GIANG MAI (Tim la)

Bệnh giang mai nổi hạch, lên quả soài, rức đầu, rất thịt, đau xương, nổi mào gà, mề đay, hoa khế, phá lở khắp người dùng thuốc giang mai số 18 (giá 1\$00 1 ve) rất mau chóng khỏi; chất thuốc êm dẽm, không công phạt, không hại sinh dục.

Lê-Huy-Phách

— Chiếc đèn hôm qua mới mua đâu rồi mà đã lại sấm cái khác thế?
— Hôm qua say rượu tôi cầm vô ý thế nào đánh rơi xuống đất vỡ ra như...

thế này này!

ANH HÙNG TƯƠNG NGỘ

BƯỜI sáng hôm ấy, Đào-Văn vác máy ảnh, một cái ống ảnh mới nguyên, đi dạo quanh hồ Hoàn-kiểm, ý chừng để tìm cảnh đẹp mà chụp.

Tôi vườn hoa hàng Trống, Văn gặp Nguyễn-Giác, vai cũng đeo một cái máy ảnh hình như cũng mới mua. Hai người bắt tay nhau, vì là chỗ quen biết, tuy không thân gì cho lắm. Rồi Văn mỉm cười hỏi:

— Anh dùng ống ảnh Rolleiflex à?
— Phải. Tôi mới mua. Tôi chỉ thích Rolleiflex.

Văn lại mỉm cười nói mát:

— Ủ cũng biết chơi ảnh đấy. Chỉ tiếc có một điều: người anh lùn quá. Giá cao lấy độ thước bầy, thước tám mà chơi Rolleiflex thì tuyệt. Anh phải biết...

Giác ngắt lời:

— Không, anh lùn đấy. Rolleiflex tốt nhất, anh nên bán lại cái máy Leica của anh đi, có phải anh chơi Leica không?

— Phải, sao?

— Vậy thì anh nên để lại cho người khác mà mua một cái Rolleiflex. Anh phải biết tài tử ngày nay ai ai cũng phải có một cái ống ảnh Rolleiflex.

— Cảm ơn anh, tôi không muốn chỉ đi chụp... xin lỗi anh, chỉ đi chụp đít người ta, vì anh tính cái Rolleiflex để ở bụng mới chụp được mà người mình thì lại thấp, ảnh còn đẹp sao được. Rolleiflex người ta chỉ làm để bán cho người Pháp, người Anh, người Hoa-kỳ, họ cao...

— Anh nói dở, thế sao các nhà họa-sĩ lại phải ngồi mới vẽ được?.. Không, thực tôi khuyên anh, và anh có quen ai cũng làm ơn khuyên người ta nên mua Rolleiflex mà chơi. Chứ Leica ngày nay « démodé » lắm rồi.

— « Démodé » thế nào được.

— Anh làm như tôi được ăn lời ăn lãi gì. Chẳng qua trong bạn tài tử với nhau, tôi lấy tình thực mà bảo anh, anh nên bán rẻ máy ảnh của anh đi mà mua một ống Rolleiflex.

— Thì tôi cũng vậy. Chỉ vì thấy anh lùn, nên tôi mới khuyên anh nên chơi Leica.

Hai anh tài tử còn tranh luận cùng nhau về sự hơn kém, nếu một người thứ ba không đến giờ tay bắt tay và chào hỏi:

— Ô! may quá! gặp cả hai ông ở đây. Nay ông Văn ạ, nếu ông trừ cho tôi 25 phân như ông Giác thì tôi mới mua được.

Té ra hai ngài là hai nhà đại lý của hai hiệu ảnh, đi làm quảng cáo gặp nhau. Văn chột hiệu, chữa thẹn bảo Giác:

— Thôi, bây giờ tôi xin bán điều này cùng anh. Anh nên chơi Rolleiflex. Còn tôi, tôi cứ chơi Leica. Như thế tiện lợi cho cả hai ta, mà mỗi đứa chúng mình lại bán được một cái máy ảnh cho mình.

Khái hưng

HOA GIẤY TRONG LỌ VẪN

(Đề chơi với Hoa thơm trong vườn văn của ông Dương-Bà-Trạc)

TRONG bài « Cái quan niệm về đời người » của ông Dương Bà-Trạc (V.H.T.C. số 60).

1. Nhưng trong đời người bao giờ ở đâu cũng có một số người thông minh trí tuệ, có tư tưởng, có biết yếm thế, lại có tài lực có thể nhiệm thế là một hạng người rất có quan hệ với đời và cần phải thi thố với đời, mà nếu người nào đã yếm thế là không tưởng gì nhiệm thế nữa, thì cái tài lực của mình không còn giúp ích gì cho đời cả, mà cái tư tưởng cao kỳ của mình lại làm lay cho kẻ khác đều hỏi tâm đoán khí hết với đời, thành ra cái yếm thế của những người tự xưng là cao nhân ẩn sĩ, đặt khách tao ông không khỏi hại cho thế giới đến phải suy đồi, nhân loại đến phải tiêu diệt, lại nếu người nào đã nhiệm thế là không biết gì yếm thế nữa thì cái tư tưởng của mình không có trút khỏi ra ngoài phạm tục, mà cái tài lực giỏi giang hăm hở của mình chỉ đem ra soay sỏa lấy cái danh hư, lợi nhỏ về phần mình, thành ra cái nhiệm thế của những người tự phụ là hào kiệt, anh hùng, hoàng vương, đế bá không khỏi hại cho thế giới đều phải tao nhiều, nhân loại đều phải lụn than...

Hay! tài! giỏi! khéo! Đem những tiếng « có » (7), « là » (5) « thì » (3) « ra » (4) « thành ra » (2) « lại » (3) « mà » (3) « cái » (7) « của » (5) « phải » (5) « không » (6) « gì » (3) « cho » (4) « một » (2), « mình » (5) « đều » (4), « thế » (10) chấp với những chữ nho tri tuệ, tư tưởng, yếm thế, tài lực, quan hệ, thi thố, nhiệm thế, cao kỳ, hỏi tâm, đoán khí, cao nhân, ẩn sĩ, đặt khách, tao ông, suy

đời, nhân loại, tiêu diệt, phạm tục, tự phụ, hào kiệt, anh hùng, hoàng vương, đế bá, tao nhiều, vãn vãn... thành một câu dài lòng thông-gồm có 223 tiếng, kêu sang sảng như tiếng đập thùng.

Lại có thể vì ông D.B.Trạc với một người thợ làm đèn cù. Mỗi tiếng là một quân giấy chạy vòng qua cái trụ nữa. Chạy thế để làm gì? Để cho có chạy, ngoài ra, không còn có nghĩa chi hết.

Không tin, cứ đọc lại câu văn trên kia của ông cử Trạc.

2. Đời người những trông cậy vào một số người rất có quan hệ với đời và cần phải thi thố với đời là cái hạng người thông minh, trí tuệ, có tư tưởng, có tài lực mà nay kể thì thiên về yếm thế, kể thì thiên về nhiệm thế, lũng thành cái kết quả không hay cho đời người như thế thì đời người còn có trông cậy nổi gì.

Thế là gì? Cái gì là cái hạng người? Chữ gì làm chủ-cách cho động-từ « là »? Cái gì lũng thành (?) cái kết quả không hay? Có lẽ ông chỉ quen viết văn tàu, còn văn ta, ông cho là nôm na mách què, nên chẳng cần đặt gậy câu chằng. Nếu vậy thì làm chủ bút báo tậu có hơn không?

PHỤ TRƯNG T. B. T. V. trong bài « Nói về phép nuôi con »:

1. Nên dùng đèn cồn và soạn sữa riêng cho đứa bé, vì mỗi lúc gọi nước sôi bộp lên, sôi hay chưa sôi, không thể nào biết được.

Thực là một lối văn ngược hẳn với lối văn D.B.Trạc: nó tây quá, quá lắm! Không biết bác-sĩ Hải đã « soạn (ý chừng préparer) sữa » cho người ốm dùng bao giờ chưa? Còn như gọi nước sôi ở dưới bộp lên thì nước ấy sôi hay chưa sôi? Nếu chưa sôi thì hẳn đã gọi nước chưa sôi.

2. Nhưng trong chai để pha sữa bò đặc lại hay có cái sai quan hệ hơn là cái sai ở những vạch hạn bữa ăn theo tuổi đứa bé.

Cái sai ở trong lọ vãn của bác-sĩ có lẽ còn quan hệ hơn nhiều.

NHÁT-ĐÀO-CAO

PHONG-HOÀ

TÒA SOẠN VÀ TRI-SỰ:
N° 1, B' Carnot, Hanoi
TÉL. N° 874

GIÁ BÁO:

	Sáu tháng	Một năm
Trong nước	1\$60	3\$00
Ngoài quốc	3.50	6.50

MỖI SỐ: 7 xu

Mua báo kể từ 1 và 15 và phải trả tiền trước. Ngân phiếu xin gửi về:
M. Nguyễn-tương-Tam
Directeur du Phong-Hóa

à HITLER

THUỐC TRỪ BỆNH HOA-LIỀU RẤT THẦN HIỆU)

TUYỆT TRỪNG LẬU, GIANG MAI

Sau khi khỏi bệnh lậu hay giang mai thấy: tiểu tiện vàng đục, vắn, mờ mắt, ù tai, rất thịt, tóc rụng, thân thể đau mỏi, dùng thuốc này khỏi rút nọc. (Giá 0\$60 1 ve).

12, Route Sinh-Tu - HANOI

ợi, 202, Maréchal Foch. — VINH: Sinh Huy, 59, Rue de la Gare. — LOUANG PRABANG: Havan frères, Rue Mouchot.

VIẾT THƯ THƯƠNG-LƯỢNG

Khí hư

Mắc bệnh KHÍ HƯ thấy: ứa mình ra chất nhờn, buồn mỏi chân tay, đau mỏi thân thể, tiểu tiện vàng, đục, chóng mặt, rức đầu, đau bụng nổi hờn, kinh không điều v.v., dùng thuốc «Đoạn căn khí hư», thì các bệnh sẽ tiêu tán đi hết. (Giá 1\$00 1 lọ).

Tiếng Thu

(Tiếp theo)

của NHẬT-LINH

XXII

PHONG về một cái làng hẻo lánh ở vùng Bắc-ninh để đưa đám tang thầy học cũ. Sáng hôm sau, chàng phải xin phép về sớm vì đường không có xe tay, phải đi mất mấy giờ đồng hồ đổ giọc. Từ nhà ra đến chỗ bến đò, xa mất vài cây số. Một đứa người nhà đi theo tiễn chàng ra đến bến đò để gọi thuê thuyền riêng.

Tuy về cuối thu, gió lạnh, mà Phong cũng thấy nóng bức cả người. Lúc đến bến đò, chàng vào nghỉ ở một cái hàng nước coi sạch sẽ, để đợi người nhà đi thuê thuyền.

Ngồi ở cái trống tre đặt dưới bóng mát mấy cây bưởi. Phong đánh riêm châm thuốc lá hút, vợ vẫn nhìn giòng sông chảy quanh co dưới chân mấy trái đồi thông.

Thỉnh thoảng, một chiếc thuyền con từ từ trôi qua, diễn ra trước mắt Phong cái cảnh đời êm đềm của gia-đình một nhà thuyền chài: vợ lúi húi khâu vá trong khoang, chồng đứng ở mũi thuyền ngắm lưới, lưng phản chiếu ánh mặt trời bóng loáng như đồng. Mỗi lần chiếc lưới ướt xòe ra, những giọt nước đọng trên mặt lưới lấp lánh như kim cương. Khi thuyền qua bến, con chó trắng nằm trên mũi, uể-oải vươn cổ cắn lên mây tiếng rì rào, không đầu.

Phong mãi ngắm cảnh sông, quên cả uống nước, người đàn bà bán hàng nhắc:

— Mời thầy soi nước không nguội. Thầy chắc vừa ở trong làng ra, về đưa đám cụ tú Hiệp...

Phong quay lại và rất lấy làm lạ vì thấy người đàn bà nhìn mình một cách khác thường: trong khi chàng uống nước, chàng vẫn thấy người đàn bà nhìn chàng không thôi.

Đội chàng uống xong bát nước người đàn bà lại hỏi:

— Thầy ở trên tỉnh?
— Không, tôi ở Hà-nội.

Phong nhìn kỹ người đàn bà thì thấy hơi quen quen như đã có gặp một vài lần ở đâu nhưng không nhớ ra. Người đàn bà rụt rè hỏi:

— Tôi hỏi không phải, thầy có biết bà hàn Đạm?

Phong sửng sốt đáp:

— Có, chính tôi là cháu bà hàn Đạm.

Người đàn bà nói luôn:

— Thế ra tuây là cháu cụ Án, là cậu...

Phong nhắc:

— Phong.

— Khổ chưa! thế mà tôi không nhận ra ngay. Trông cậu bây giờ khác trước nhiều.

Phong ngượng nghịu hỏi:

— Bác là ai, tôi không nhớ.

— Trước tôi ở hầu bà hàn nuôi cô Nga.

Phong vội đáp:

— A, ra vú Nga.

Thật ra, chàng cũng không nhớ rõ hơn mấy, vì người đàn bà đó ở vú từ ngày chàng còn bé, tuy về sau vú Nga có đôi kui đi lại nhà bà hàn, nhưng Phong không để ý đến.

Người đàn bà tỏ ý mừng rỡ quá, làm Phong sinh ngượng. Chàng nhìn ra sông xem bác người nhà đã thuê được thuyền chưa.

Người đàn bà thốt nhiên nói:

— Thế thì hay quá nhỉ...

Phong ngạc nhiên vô cùng, khi quay lại không thấy vú Nga đâu. Một lát, vú Nga lại ra mời chàng ăn trầu, nhưng Phong không thấy bộ quần áo như trước nữa. Lúc hai người, đương nói chuyện xa gần, vú Nga đương hỏi thăm về tin tức bà hàn thì có một người đàn bà đến đưa cho vú Nga một tờ giấy:

— Bác đưa nhờ chị Trâm xem hộ tôi cái giấy.

Vú Nga bật cười đáp:

— Bác nhờ chị ấy viết thư thì được, chứ chị ấy có đọc được đâu mà nhờ đọc hộ. Rõ lần thần.

Bỗng vú Nga đưa tay lên miệng như người nói lỡ lời và nhìn

Phong. Phong tưởng ngỡ người ra lúc đó, chàng hốt hoảng hỏi vú Nga:

— Chị Trâm nào thế?

Vú Nga đáp:

— Chị Trâm con nuôi bà hàn. Chị ấy ở đây với tôi.

— Bây giờ chị ấy đâu?

Vú Nga thấy Phong đứng đay toan chạy vào trong nhà thì vội cản:

— Rồi tôi bảo chị ấy ra đây. Bây giờ chị ấy ở trong vườn giờ chút bạn.

— Sao vú lại muốn giấu tôi?

Vú Nga sợ hãi đáp:

— Tôi muốn giấu cậu đâu. Ngay lúc này khi biết cậu là cậu Phong, tôi đã ra vườn báo tin cho cô ấy biết. Nhưng cô ấy lắc đầu suya tay...

Phong vội nói tiếp:

— Tôi hiểu, cô ấy không muốn gặp tôi, không muốn gặp một người

nào cả. Nhưng tôi tìm kiếm đã ba năm nay. Bây giờ khác trước, tôi cần phải gặp...

Rồi chàng cảm động lược kể cho vú Nga nghe việc Trâm bị nghi ngờ, bị đuổi oan. Vú Nga mừng rỡ nói:

— Nào tôi có biết gì đâu. Tôi chỉ biết cô ấy bị bà hàn đuổi đi và đến ở nhà bác hai Xuyên. Khi bác

Xuyên mất thì cô đến đây xin ở nhờ, chỉ cho tôi biết qua loa đại khái thôi và dặn tôi đừng nói cho ai biết là cô ở đây. Tôi nghèo nhưng cô ấy ở đây cũng chịu khó làm giúp tôi...

Phong ngắt lời:

— Vậy bây giờ vú phải giúp tôi. Vú để tôi nói chuyện với chị ấy. Bây giờ chị ấy đương làm gì trong vườn?

Vú Nga đáp:

— Chị ấy đương trồng bưởi. Mời cậu cứ vào.

Phong đi khỏi mấy đồng rom thì ra một cái vườn cây lá xanh om. Bên gốc một cây bưởi, thoáng thấy bóng Trâm, chàng tê mê tưởng mình đương mơ màng lạc loài trong một thế giới huyền-ảo, bàng khuâng như thực như hư.

Trâm biết là lánh mặt cũng không được nữa, đành đứng yên đợi Phong đến.

Phong dón dên bước lên, hỏi hạp. Hai người nhìn nhau.

Phong se sẽ gọi:

— Em Trâm...

Trâm lạnh lùng cúi mặt nhìn xuống giá bưởi cầm ở tay.

Biết rằng Trâm còn giận, Phong kể lễ phân trần:

— Em còn giận anh, nhưng em không ngờ đâu anh tìm kiếm em đã hai, ba năm nay. Ngày trước, em bỏ nhà ra đi, em tưởng anh phụ bạc em, chỉ vì một sự lầm lẫn...

Thấy Trâm ngừng mặt đưa mắt hỏi, Phong vội tiếp:

— Phải, một sự lầm lẫn suýt nữa làm hại cả đời anh và đời em. Em đã bị ngờ oan... vì mợ nhầm, đã tưởng em... tưởng em đi lại với ai và đã có thai với người ta...

Trâm mở to mắt nhìn Phong, thốt nhiên kêu rú lên một tiếng, cái giá nâng cầm ở tay rơi xuống đất, mấy quả bưởi lăn rải rác bên chân hai người.

Phong cảm động, hỏi luôn:

— ...Khốn nạn, em có ngờ đâu như thế, em tưởng anh ruồng rẫy em, vì anh khinh em, hay không thật bụng yêu em. Em bỏ đi... em khổ sở bao lâu...

Chàng nghẹn ngào không nói được nữa, vì thấy nước mắt chảy giòng giòng trên má Trâm. Một cơn gió ngoài sông đưa vào lạnh lẽo làm rung động bóng cây. Phong đứng sát lại gần, âu yếm cầm lấy tay Trâm van lơn:

THUỐC NỔ HIỆU: **CHEDDITE**

dùng về việc *bắn mỏ, hang đá.*
Rẻ tiền, chắc-chắn, mạnh-mẽ

BÁN TẠI HÀNG

OMNIUM Indochinois

Xưởng chế tạo độc quyền ở *Đông Pháp*
CỦA HỘI THUỐC NỔ: **CHEDDITE**

Xưởng chế tạo ở *Phủ-Xá - Bắc-Kỳ.*
Buồng giấy: 5, B^d Bobillot à Hanoi — Giấy nói 73
Ở xa biên thư về *thương lượng.*

HIỆU THUỐC TÂY HÀNG GAI

PHARMACIE de HANOI - 13, Rue du Chanvre, 13

HOÀNG-MỘNG-GIÁC VÀ NGUYỄN-HẠC-HẢI

BẢO-CHẾ HẠNG NHẤT TRƯỜNG ĐẠI-HỌC PARIS

Chính chủ - nhân tiếp khách và trông nom chế các đơn thuốc cần thận

CÓ BÁN: Rượu bổ Vin Tonique Alexandra 1\$95

— Em tha lỗi cho anh... anh có tội với em lắm, anh đã tin lầm mà nghi oan cho em. Nhưng bây giờ cũng không muộn... anh đã gặp được em đây... em nên xóa bỏ cả truyện trước và cho phép anh chuộc lại cái tội của anh đối với em...

Trâm đứng yên lặng nghe Phong nói, rồi lấy vại ao lau nước mắt, vẻ mặt vui tươi dần dần, hai con mắt mơ mộng nhìn Phong.

Phong sung sướng, mê man :

— Chúng ta sẽ nối lại mối tình đứt quãng ngày trước, chúng ta sẽ mãi mãi yêu nhau, ở với nhau, không cái gì có thể chia rẽ được nữa. Em sẽ là vợ anh...

Phong dịu dàng hỏi nhắc :

— Em Trâm, em nghĩ thế nào ?

Trâm cúi đầu bên lều, hai má đỏ bừng. Nàng không ngờ đâu lại có ngày nay, nàng sung sướng quá, mà không biết làm thế nào tỏ ra được. Nàng cúi xuống nhặt chiếc giá lên trong khi Phong lom khom nhặt mấy quả bưởi rơi trên mặt đất. Hai người đã bớt thấy ngỡ ngàng và trở lại thành đôi bạn thân mật khi xưa...

Bác người nhà đã thuê được thuyền, sầm sầm chạy vào vườn tìm Phong. Bác ta ngạc nhiên vô cùng khi thấy Phong đứng nói chuyện với một cô con gái nhà quê trong vườn vắng. Phong thấy bác ta rụt rè không giám lại gần bèn nói to :

— Sợ gì mà không giám vào đây. Đã thuê được thuyền chưa ?

— Bẩm, thuê được thuyền rồi.

— Thuyền có rộng không ?

— Bẩm, rộng rãi, sạch sẽ.

Phong đưa mắt nhìn Trâm hỏi đùa :

— Thuyền có đủ chỗ cho hai người đi không ?

Thấy bác nhà quê ngờ ngác không hiểu, Phong bảo cho vẽ và làm quà cho bác ta một hào. Khi bác nhà quê đi rồi, Phong âu yếm bảo Trâm :

— Thuyền có đủ hai chỗ : một chỗ anh ngồi, còn một chỗ để dành phần em.

Hai người nhìn nhau tủm tỉm cười, Phong nói :

— Anh không đùa đâu. Em phải lên Hanoi với anh ngay hôm nay.

Trâm yên lặng, ngẫm nghĩ một lát, rồi lắc đầu.

Thấy Phong vẻ mặt lo sợ, ngờ ngác, Trâm bật cười thương hại rồi gật cho Phong vững tâm. Phong trách :

— Lúc nào em cũng đùa được. Không bao giờ bỏ được cái tính ấy. Bây giờ thì ta phải ra nói với vú Nga và cảm ơn vú rồi liệu xuống đò cho kịp chuyến tàu chiều về Hanoi.

Lúc ra ngoài hàng, vú Nga hết nhìn Phong lại nhìn Trâm, thấy hai người vẻ mặt hơn hờ khác thường :

— Thế nào, hai anh em bàn bạc đã xong chưa ?

Phong đáp :

— Đã xong cả rồi. Bây giờ nói với vú để tôi đón cô ấy về Hanoi và cảm ơn vú có lòng tốt đã cho cô Trâm ở nhờ bấy lâu, ơn ấy, chúng tôi không bao giờ dám quên.

Vú Nga quay lại hỏi Trâm, Trâm mỉm cười gật. Vú nói :

— Thôi, bây giờ chị vào buồng thay quần áo và sửa sửa đi.

Rồi nhìn theo Trâm ngẫm nghĩa nói :

— Mới độ nào, cậu với chị Trâm còn bằng ngần này, bây giờ đã cao lớn thế kia rồi... Dễ thường cậu Phong đã có vợ con rồi đấy nhỉ ?

— Chưa.

Nghĩ đến Trâm, Phong lại nói tiếp :

— Nhưng cũng sắp có. Hôm nào cưới, tôi sẽ cho vú biết để vú mừng

cho. Nhưng nếu vú đoán được cô dâu là ai, thì xin chịu vú là tội.

Trâm đã sửa soạn xong ở trong buồng bước ra, tay cầm một cái gói con, nhưng nàng vẫn mặc nguyên bộ quần áo lúc nãy, vì không có bộ nào mới hơn. Vú Nga nói :

— Thôi bây giờ về nhà, mợ hàn chiếu thì tha hồ lượt là sang trọng.

Trâm và Phong đưa mắt nhìn trộm nhau, rồi từ giã vú Nga xuống thuyền.

Chiếc thuyền con xuôi buồm, thuận gió vút một chốc đã đi khuất không trông thấy bến đò. Phong và Trâm ngồi ra mũi thuyền để xa người cầm lái, nói chuyện được tự do. Gió trên sông hơi lạnh-lạnh, nên hai người ngồi ngoài nắng thấy dễ chịu, ấm áp, vẫn vợ đưa mắt nhìn trời trong xanh, sông rộng, mấy trái đồi nét dịp dàng nổi tiếp bên sông.

Phong nhớ đến lời Viên dặn lại buồn dàu bảo Trâm :

— Em đã biết tin anh Viên mất chưa ?

Trâm gật.

— Cũng nhờ ở anh Viên, chúng mình mới được có hôm nay. Khi anh ấy hấp hối, anh ấy có thú hết, cho anh biết và dặn anh hãy gặp em thì xin em tha thứ cho. Váy em cũng nên tha thứ cho anh ấy, vì ở đời cần phải biết tha thứ...

Phong ngừng lại nhìn Trâm một cách nồng nàn rồi nói tiếp :

— ... Nếu trước kia, khi em sang bên phòng anh tối hôm em bỏ nhà đi, nếu anh cũng biết tha thứ cho em thì đâu đến nỗi anh với em phải khổ sở bấy lâu. Bây giờ ngày vui đã trở lại, em nên quên cả việc cũ và tha thứ cho mọi người, nhất là tha thứ cho anh, vì chỉ anh là có lỗi với em nhất. Váy em đưa tay em đây cho anh...

Trâm mỉm cười sẽ gật, ngoan ngoãn đặt tay mình vào tay Phong. Nghĩ đến những ngày dài dang dở của một đời tàn tật, vô hy vọng vừa qua, nghĩ đến cánh đời mới sắp đem lại cho nàng biết bao lạc thú, Trâm vì sung sướng quá thấy trong lòng thổn thức, nao nao, rưng rưng muốn khóc, dưới mi mắt long lanh hai giọt lệ...

Lúc bấy giờ con thuyền đi sát vào bờ. Trên sườn một trái đồi gần đó, tiếng gió rì rào trong rừng thông đưa lại nghe như một khúc nhạc du dương, vui mừng đón chào đôi tình nhân mới.

Phong mê man bảo Trâm :

— Anh sung sướng quá.

Rồi hai người say sưa nhìn nhau ngồi lặng yên để hưởng cái hạnh phúc êm đềm lúc đó như man mác khắp bầu trời, phảng-phất trên mặt nước lăn tăn gợn sóng, như hòa với gió heo may, với ánh nắng một ngày thu trong sáng.

HẾT

Nhất-Linh

KỶ SAU SẼ ĐĂNG

ĐOẠN =
= **TUYỆT**

XÃ HỘI TIẾC THUYẾT

của **Nhất - Linh**

GIỚI THIỆU THUỐC LẬU, GIANG

Xin giới thiệu với các ngài, từ trước tới nay mới có một thứ thuốc Lậu, Giang ra đời thực hay. Uống vào chóng khỏi và khỏi chắc chắn, không hại sinh dục, làm việc như thường. Nhẹ 2, 3 lạng, nặng 6, 8 lạng.

Thuốc ấy đã phân chất tại nhà thí nghiệm, đã thí nghiệm cho nhiều người, kết quả mỹ mãn. Đã nhận được nhiều thư cảm ơn rất có giá trị.

Vậy xin giới thiệu với các ngài, từ nay sẽ khỏi bị tiền mất tật mang

Thuốc Lậu mới phải hoặc đã lâu, tự đau rức, buốt tức 0\$50
Thuốc Giang-mai, bất cứ cũ-dính thiên-pháo, mè-day, mào-gà, hoa khế 1.00
Thuốc tiết nọc và hồi hồi nguyên khí, kiên tinh bổ thận cho những người sau khi khỏi bệnh Lậu, Giang 1.50

Bán tại nhà thuốc : **THƯỢNG-ĐỨC**, N° 27, Rue de la Mission (phố Nhà Chung) HANOI
Ở xa muốn dùng, viết thư về, sẽ có thuốc gửi «linh hóa giao ngân» đến tận nơi ngay.

HIỆU RUỘM MỚI

IPHUC - HAI
32, RUE TIEN TSIN - HANOI

Ruộm đủ các màu về hàng tơ lụa nhưng lan
RUỘM ĐẸP VÀ BỀN MÀU

Vì bản hiệu dùng toàn thuốc tốt và có đủ khí cụ để nhuộm và chải lại tuyệt nhưng Quần áo tây pardessus đã cũ hoặc phai màu, bản hiệu nhuộm lại và có máy hấp được như mới
Có nhận mạng lại các quần áo bị thủng

CÔNG VIỆC CẦN THẬN
GIÁ TÍNH RẤT HẠ

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

TIN TRONG NƯỚC

Viện Dân-biêu xét đơn thỉnh-cầu

Hanoi — Trước khi bế mạc hội đồng, viện dân biểu đã xét nhiều đơn thỉnh cầu quan trọng và đã ưng đệ lên quan Thống sứ những đơn sau này:

Xin bãi lệ mua Học-báo tại các trường.
Bỏ lệ bắt các bào-chế Đ. D. phải mở cách các bào chế hạng nhất 15km.

Giảm thuế môn bài và tiền nợ.

Hoãn việc đánh thuế ô tô.

Bãi lệ ép dân mua rượu.

Cho tự do nấu rượu và đánh thuế rượu vào đình điền.

Nạn bão tại miền bắc Trung-kỳ

Huế — Về nạn bão, lụt vừa qua, miền bắc Trung-kỳ bị thiệt hại lớn, thứ nhất là mấy tỉnh Vinh, Hà-tĩnh và Quảng-trị, lúa má mất đến một nửa.

Tại Đồng-hới có tới 200 người chết, 2.000 trâu, bò bị hại, và 5.000 nóc nhà đổ.

Tại Hà-tĩnh, người chết và nhà bị hại cũng nhiều nhưng chưa biết rõ là bao nhiêu.

Quan lộ đứt mấy đoạn, đường xe lửa bị trôi mất ba cái cầu và đứt nhiều quãng lớn, phải một tháng nữa mới chữa xong.

Các quan Thống-đốc, Thống-sứ hay Khâm-sứ có lẽ sẽ có máy bay riêng

Theo báo «Impartial» ở Saigon, bộ Thuộc địa hiện đang nghiên cứu những phương tiện để xấp cho mỗi quan Thống đốc, Thống sứ hay Khâm sứ một chiếc máy bay riêng để đi thăm những tỉnh xa xôi, hẻo lánh được dễ dàng.

Hội bài-trừ bệnh hoa-liểu thành-lập

Hanoi — Quan Thống sứ đã ký nghị định cho phép lập ở Hanoi một hội bài trừ bệnh hoa liểu đặt tên là «Ligue prophylactique» theo đúng các điều kiện trong nghị định ngày 21.2.33.

Một-Cuộc-Thi

MỸ-THUẬT VÀ VĂN-CHƯƠNG

Kính cáo các Hoa-Sỹ và Văn-Gia trong nước kíp gửi kiếu áo Kim-thời của đàn-bà và bài vở về dự thi SÁCH-CHƠI-XUÂN năm Ất-Hợi 1935.

1) Phần thưởng Mỹ-Thuật

Giải nhất: 10\$, 1 cái bút máy Conklin và các sách Edition Nam-Ký đáng giá 10\$. — Giải nhì: 5\$, 1 cái bút máy Varsityl n° 32 và các sách Edition Nam-Ký đáng giá 5\$. và rất nhiều. — Giải ba: 3\$, 1 cái bút máy Paillard đáng giá 3\$.

2) Phần thưởng Văn-Chương

Giải nhất: 10\$, 1 cái bút máy Varsityl n° 32 giá 3\$. — Giải nhì: 5\$, 1 bộ Văn-Bản-Bảo Giám giá 3\$50 và rất nhiều. — Giải ba: 2\$50, 1 bộ sách Linh Phụng, 1 bộ Câu Tám Lọ, 2 bộ sách ấy đáng giá 1\$.

Về phần Mỹ-thuật phải vẽ bằng mực đen lên giấy trắng để tiện khi khắc gỗ. Về một kiếu áo đàn-bà kim thời để mặc về mùa xuân, (phải vẽ trong khổ sách 13x18) khi chấm sẽ do một ban Mỹ-Thuật chủ chương. — Về phần Văn-Chương do ban Văn-Học Đản-quản chấm. — Các bài được thưởng sẽ in vào sách CHƠI - XUÂN năm Ất-Hợi 1935. — Tranh vẽ và bài vở phải gửi đến Ban-Quản trước ngày 10/12/34.

NAM-KÝ THƯ-QUẢN kính cáo
17, PHỐ BỜ HỒ, HANOI — TÉLÉPHONE: 882

Bọn sét-ty ở Saigon sẽ trả hết môn bài

Saigon — Bọn sét ty ở Saigon định đến đầu năm 1935 sẽ mang môn bài trả lại nhà nước mà về xử vì gặp lúc khủng hoảng họ làm ăn không được như cũ mà mỗi chủ vẫn phải đóng 2.800p một năm.

Ở Chợ-lớn vừa rồi có 15 chủ sét ty báo cho chính phủ hay rằng sang năm họ sẽ đóng cửa. Ở Saigon hiện cũng chỉ còn hai, mà sang năm họ cũng định trả lại môn bài nốt.

Khám các tiểu bài thuốc phiện trong thành phố

Hanoi — Xét ra ít lâu nay thuốc phiện bán rất ít, mà nhiều ty lại bán hạ hơn giá mua của nhà đon, nên các ty bị nghi là có bán xam thuốc ngang vào hoặc pha thuốc ngang vào thuốc ty.

Nhà đon đã đến khám nhiều ty trong thành phố và ở mỗi ty lấy về một ít thuốc phiện để gửi vào Saigon phân chất.

Biên thủ 16.000p của hãng Boy Landry

Haiphong — M. Yune Kin Fong làm mai bán cho hãng Boy Landry đã biên thủ

của hãng ấy một số tiền là 16.000p và biệt tịch từ hôm 20.10.

Theo ý nhiều người thì ông Nghĩa Xương, bố M. Fong lập mưu với con đã lâu, nên ông về Tàu trước, còn các con về dần sau.

Người ta nói M. Fong đã trốn về Long-châu bằng ô tô ngay chiều hôm chủ nhật 21.10.

Một tin mừng

Bản báo được tin ông Phạm-tĩnh-Quát, lệnh-lang bà Đông-Phong mới tốt-nghệp Giáo-sư chuyên-môn khoa toán-pháp. Ông Quát là người thứ nhất ở Đ.D. đã tốt nghiệp chức giáo sư này.

Xin có lời mừng bà Đông Phong và bạn Phạm tỉnh Quát.

TIN XIÊM

Vua Xiêm muốn thoái vị

Viên bi thư của Xiêm-hoàng cho chính phủ Bangkok biết rằng Xiêm-hoàng có ý muốn thoái vị, có lẽ vì sự không đồng ý với Quốc-vụ về những quyền của ngài trong việc xử tử hình. Nếu chính phủ chịu nhượng bộ cho ý muốn của dân thì Xiêm hoàng sẵn lòng tại vị.

TIN TRUNG HOA

Quân cộng sản ở Giang tây bị thua to

Quân cộng sản ở Giang tây bị quân Quốc dân đánh riết, thế lực rất cùng quẫn. Mấy thành-trấn trọng yếu như trấn Hưng-yên, quân Quốc dân đã hầu hết lấy lại được, nên quân cộng sản đã phải bỏ nơi thủ đô là trấn Thủy-kim mà lui chạy về phía bắc tỉnh Phúc-kiến.

Quân nghĩa dũng đánh nông dân Triều tiên

Quân nghĩa dũng ở phía đông tỉnh Cát-lâm vì thấy những bộ lạc nông dân Triều tiên ở phía nam ga Nhất-diện-pha thường giúp hai quân Nhật, Mãn đánh lại quân nghĩa dũng, nên vừa rồi hơn một nghìn quân nghĩa dũng kéo đến đánh úp bộ lạc ấy, hai trăm nông dân hoặc chết hoặc bị thương đã gặp tiêu diệt hết.

Việc mua bán đường sắt Trung-đông

Moscou — Chính phủ Nga Xô viết vì thấy nhân dân phản đối việc bán đường sắt Trung-đông cho Nhật, Mãn nên đã đình chỉ việc đàm phán.

Kỷ-niệm thập-tam chu-niên của Uân-hoa

Những ngày 10 và 11 Novembre tới đây; ban kịch Uân-hoa sẽ mở hội tại Khai-trí tiến-đức để kỷ-niệm năm thứ 13 của hội.

Trung-trình: Ngày 10/11. — 21 giờ 30 có khiêu-vũ.

Ngày 11/11. — Có nhiều các trò vui như trò gá, trò chim, con gái chạy thi, đấu kiếm, đấu roi, đánh vật, thi trẻ con ăn mặc lạ, hát trống quân thi, thi ăn mặc lối tân thời, diễn kịch. Tiền vào cửa 0\$10.

Hội Uân-Hoa kính-cáo

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư dưới quyền kiểm duyệt của nhà nước về cách tính toán để góp tiền cho thành vốn ở bên Pháp và bên Algérie cũng dưới quyền kiểm soát của Phủ Toàn-quản Đông-pháp

Vốn của hội đã nộp đủ cả rồi là: 1.000.000 lượng bạc Thượng-Hải và 8.000.000 francs

XỔ SỐ HỘI VỐN CHO PHIẾU TIẾT-KIỆM

Mở ngày 29 Octobre 1934

Chủ tọa: Ông Soulet Tổng-Lý nhà Pháp-Hoa ngân-hàng ở tại Saigon

Các ông Nguyễn-văn-Hao và Bùi-văn-Nam cùng quan Thanh-Tra đương quyền kiểm-soát của các hội tư bản.

Cách thức số 2 - Bộ số 1176		
1176	Ông Pierre Seurin ở Saigon, mới góp được 560 \$ 00, nay được lĩnh về	\$ 1.000,00
5277	— Nguyễn văn Sĩ ở Saigon, mới góp được 240 \$ 00, nay được lĩnh về	1.000,00
7782	— Phạm xuân Thịnh ở Hanoi, mới góp được 76 \$ 00 nay được lĩnh về	500,00
11266	— Nguyễn thời Su ở Cantho mới góp được 60 \$ 00, nay được lĩnh về	500,00
9408	— Chu năng Thuận ở Hanoi, mới góp được 34 \$ 00, nay được lĩnh về	250,00
Cách thức số 3 - Bộ số 417		
9	Ông Lê viết Hanh ở Saigon, mới góp được 832 \$ 00, nay được lĩnh về	1.000,00
2418	— Jean Hing ở Huế, mới góp được 22 \$ 00, nay được lĩnh về	125,00
Cách thức số 3 - Số số chia tiền lợi		
Số tiền chia là: 425\$20		
998	Ông Nerac Yves ở Kratic	106,30
999	— — — — —	106,30
1000	— — — — —	106,30
1009	Ông Nguyen văn Mang ở Tourane	106,30
Xổ số hoàn vốn gấp bội cho hạng phiếu số 5		
Phiếu này chưa phát hành.		
29759	Xổ số hoàn nguyên vốn — Phiếu số 5 — Bộ số 1202	
11507 A	Mme Đô thị An ở nhà ông Phúc ở Hanoi mới góp được 7 \$ 50 nay được lĩnh về	500,00
1422 A	Ông Dương vấp Liễu ở Travinh mới góp được 5 \$ 00 nay được lĩnh về	200,00
7987 A	— Ung Shou Khy ở Kampot mới góp được 5 \$ 00 nay được lĩnh về	200,00
Xổ số miễn góp cho hạng phiếu số 5 — Bộ số 1968		
13603	Ông Trương ngọc Sang ở Sadech mới góp được 10 \$ 00 nay đổi lấy một phiếu tất góp là	1.000,00
7204 A	— Lê văn Muôn ở Chaudoc mới góp được 12 \$ 00 nay đổi lấy một phiếu tất góp là	500,00
6306 A	— Nguyễn văn Bình ở Sadech mới góp được 5 \$ 00 nay đổi lấy một phiếu tất góp là	200,00
4271 A	— Lê văn Cho ở Cholon mới góp được 5 \$ 00 nay đổi lấy một phiếu tất góp là	200,00

Món tiền hoàn vốn gấp bội cho phiếu số 5 về tháng novembre định là 5000\$00
Kỳ xổ số sau nhằm vào ngày thứ năm 28 novembre.

SẮP IN VÀNG VÀ MÁU

ANH PHẢI SỐNG
(IN LẦN THỨ HAI)

CINÉMA PALACE

Le Meilleur Spectacle de Hanoi

TUẦN LỄ NAY

Chiếu tích:

LA RUE SANS NOM

GABRIEL GABRIO - CONSTANT REMY và POLLA, ILLERY sắm những vai chính. Chuyện phim tả cảnh sinh sống của dân nghèo ở những hang cùng ngõ hẻm. Cuốn phim này chiếu bên Pháp được công chúng rất hoan nghênh.

CINÉMA OLYMPIA

Từ thứ sáu 9 đến thứ năm 15 Novembre 1934

Chiếu chuyện:

THEODORE & CIE

Một phim khôi hài do tài tử trứ danh RAIMU sắm vai chính. Lại có những tài tử cùng ALBERT PREJEAN ALICE FIELD và ALCOVER cùng nhau hết sức trở tài. Cuốn phim vui buồn cười suốt trò.

Một cuộc đá bóng âm-ỹ

Hôm nay tôi phải nhận cái trọng trách đi làm bài tường thuật về cuộc đá bóng « giữa » hai hội Hồng-bàng và G. M. R. Của đáng tội, cái trọng trách ấy cũng không nặng nề cho tôi mấy hột, vì tuy tôi chẳng bao giờ đá một quả bóng, tuy tôi chẳng hiểu thế nào là việt vị, thế nào là « cú phò-răng », thế nào là « pè-nan-ty »; thế nào là « co-ne », nhưng tôi đã được hân hạnh đọc văn các bậc « anh chị » trong làng « thể thao » ngay từ ngày còn mỗ ma báo Bắc-kỳ thể-thao của ông Voi đen. Phải, có khó gì mà không viết được những câu văn đại cả sa, « đao to, búa lớn », « Triệu-tử-Long nhất thân nhất mã », « phá thành dễ như chẻ tre », vân vân... Tôi chỉ còn phiền có một điều là không thuộc tên các cầu tướng, tuy đọc báo ông Hoàng-hữu-Huy, tôi cũng lưu ý đến những đại danh « Thái xăng mét », « Kế cụ ngà bàn đèn », « Lưu trâu lẩn ». May sao khi tôi vừa đến cổng bãi đá bóng Mangin thì thần ngẫu nhiên dun dũi cho tôi gặp ngay chú Thái-bình-Dương (tên người), một nhà phóng viên thể thao của một tờ báo chữ Pháp ở Hà-thành. Thái-bình-Dương sẽ sẵn lòng chỉ bảo cho tôi những điều tôi không biết.

Thế rồi cho được hài lòng Thái-bình-Dương, tôi bỏ ra sáu hào « mua » hai cái vé «bãi cỏ» để vào «khán đài», vì tuy là phóng viên thể thao mà mãi bây giờ chúng tôi cũng chưa nhận được «các» của tổng cục «biểu». Than ôi ! nay còn đâu thời tổng cục toàn thịnh mà chiếc trán cao của ông Hoàng-hữu-Huy nghĩ chu đáo đến đủ mọi việc ! (Có lẽ vì tiếc sáu hào, nên hồn thơ của tôi nó bật ra câu ta thán vô lý ấy !)

Muốn tỏ rằng migh thành thạo, Thái-bình-Dương dẫn đường đưa tôi đến ngồi ở hàng ghế giữa, từng thượng cùng, trông thẳng ra cái vạch trắng chia địa giới hai bên đấu thủ. Tôi trở cầu tướng chứ không phải «khán tướng», vì «khán tướng» hôm ấy cũng chia ra hai phái phản đối nhau rất kịch liệt, mà, nguy thay, không có cái vạch trắng nào phân địa giới rõ rệt.

Ngồi chưa nóng chỗ, tôi đã nhận

thấy ngay điều đó. Thái-bình-Dương hỏi tôi, mà lời-thời quá, lại hỏi bằng tiếng Pháp :

— Anh đoán bên nào được ?

Tôi cũng trả lời bằng tiếng Pháp :
— Tôi nghe người ta nói G. M. R. chơi hay lắm. Có lẽ G.M.R. được.

— Không, Hồng-bàng chơi hay hơn. Tôi chắc Hồng-bàng được.

Tức thì hai, ba, bốn, năm hàng ghế quay đầu lại nhìn chúng tôi bằng một nụ cười mỉa mai, chế nhạo, ngạo mạn, dữ tợn. Họ vui thú bảo nhau : « Không biết hai anh nhác (nhà quê) nào thế ? Rõ mọi rợ ! Đi xem đá bóng mà bàn tán bô bô ! » Tôi hiểu ngay rằng chỗ chúng tôi ngồi không phải là chỗ để ca tụng đội bóng Hồng-bàng, liền đưa mắt bảo Thái-bình-Dương hãy chịu khó cất tạm cái khoa bình-phẩm đi. Lúc bấy giờ hai đội cầu-tướng ra sân, đội G.M.R. đi trước. Bọn khán tướng kia liền quên ngay chúng tôi để dáng sức vỗ tay chào mừng. Đội Hồng-bàng theo liền sau. Tức thì những bàn tay ở hàng ghế giữa thôi làm việc, lễ phép nhường cho những bàn tay ở hàng ghế bên phía trái, Thái-bình-Dương ghé tai tôi thì thầm :

— Các tướng này đến đây để ủng hộ đội cầu của ông Allen.

— Ông Allen nào ?

— Trời ơi ! anh quê mùa lắm, chẳng trách người ta nhấc là nhà quê cũng đáng. Không biết ông Allen là ai thì lạ lùng quá.

Câu giảng nghĩa của Thái-bình-Dương càng làm cho tôi không hiểu ông Allen là ai. Song cái đó có lẽ không cần lắm. Trong bài tường thuật chỉ nói đến 22 cầu tướng đá bóng ở ngoài sân cỏ cũng đủ lắm rồi.

Một hồi vỗ tay ở các hàng ghế dài. Tôi vừa vỗ tay theo, vừa hỏi Thái-bình-Dương :

— Cái gì thế ?

— Vậy anh không nhìn à ? Khánh bên Hồng-bàng đã tống vào lưới bên G.M.R. một quả bóng tuyệt diệu... Anh lơ dềnh thế thì viết sao được bài tường thuật.

Những tiếng suýt của mọi người ở đằng trước bảo cho Thái-bình-Dương phải im đi. Nhưng anh ta còn bướng cãi lại :

NGƯỜI LÀM VƯỜN — Chết chữa ! mưa thế này, mình tưới cây làm sao được !

— Mất tiền đi xem, tôi được phép vỗ tay khen. Không ai cấm nổi tôi.

Một người trong bọn kia ôn tồn nói tiếng Pháp dạy anh ta một bài về những sự khen, chê :

— Vẫn biết thế. Vẫn biết hay khen, hèn chê. Nhưng tôi khuyên anh đừng khuyến khích cái lối chơi hung ác của đàn thú dữ (brute).

— Làm gì có thú dữ ?

— Tôi bảo có (giọng nói có vẻ hùng hổ, và khiêu khích) Tôi phải bảo Thái-bình-Dương mà thăm bảo anh ta nên thôi là hơn.

Chẳng bao lâu lại tiếng vỗ tay ran chào một quả bóng đá móc của Khánh vào lưới G.M.R. Thái-bình-Dương sẽ bảo tôi đến ngồi chỗ khác. Rồi khi mọi người đã im tiếng, anh ta mới bắt đầu vừa vỗ tay vừa kêu lớn : « Bravo Khánh ! » khiến ở hàng ghế giữa, mọi người đều nhìn anh ta bằng cặp mắt « cà khịa ». Tôi biết anh ta đứng vào hàng « bất trị », nên chẳng muốn đề ai lời thối đến mình, tôi liền lảng sang ngồi ở hàng ghế phía bên phải.

Nhưng sự chẳng may vẫn còn theo đuôi tôi ở đó, vì tôi vừa vỗ tay khen cái đá quật rất tài của một cầu tướng G.M.R. thì một người to béo vận âu phục quay lại lườm tôi. Nhờ trời tôi cũng có trí xét đoán nên nghe những tiếng ủng hộ rầm rờ mỗi khi cầu tướng áo vải lẩn đất, tôi vụt hiểu ngay rằng tôi đã lạc vào trong đám dân thành Nam. Thế rồi, muốn chiều ý họ (làm như thế cũng chẳng thiệt gì cho sự

công bằng của tôi), tôi tìm cơ hội để tỏ rằng tôi cũng biết thương thức lối chơi ngỗ của anh em sông Vị. Song than ôi ! cặp mắt không sành của tôi trông cứ lầm lẫm mãi cái áo vải với cái áo kẻ ô vuông, thành thử nhiều khi sự khen ngợi của tôi sai be bét, áo vải đá hay chẳng vỗ tay, lại cứ đi vỗ tay cái hay của áo kẻ ô, khiến sự nhần nại của tôi phải luôn luôn hộ vệ tôi để tôi được khỏi đôi co với những ông lảng giềng gớm ghiếc.

Sang nửa ván sau (người ta thường gọi là mi-tăng, nhưng thiết tưởng nói nửa ván đúng hơn), tôi tìm đến ngồi bên hai người mà tôi xét có vẻ mặt hiền lành. Muốn cẩn thận hơn nữa, tôi khôn khéo gợi chuyện hỏi cho biết họ về phe nào, thì may quá, họ trung lập, và chỉ là hai người yêu thể thao. Năm phút sau, hai người trung lập suýt choảng nhau, mà rầy rà cho tôi, lại ngồi vào giữa hai ngài, nghĩa là những cái đấm của hai ngài có thể lạc vào tôi được.

Đầu đuôi có gì đâu: một ngài cho Viễn của G.M.R. hơn Ba già, còn một ngài bảo Viễn chỉ đáng là học trò của Ba già. Hết từng ấy lại đến từng hai ngài sừng sộ cãi nhau về một điều khác, cũng quan hệ lắm lắm: một ngài nói đá bóng nên nhả nhận. Một ngài nói nên đá ngỗ, vì nhả nhận là hèn nhất (froussard).

Thấy sự chẳng lành, tôi lạng lẽ bỏ ra về để viết bài tường thuật như trên.

Nhĩ-Linh

MAISON

NHUAN-OC

ARCHITECTURE

(Avant-Métré et métré définitif)

Mười bảy năm chuyên vẽ kiểu nhà theo luật vệ-sinh thành phố Hanoi. Đã có bốn trăm kiểu nhà của bản-sở vẽ, mà đã xây tại Hanoi và các tỉnh xiu tính giá bả

Siège : 168, Rue Lê-Lợi, Hanoi
Succursale: 63, A Me Joffre, Thanh-Hoá

NGUYÊN NHÂN CỦA BỆNH Mộng-Tinh, Di-Tinh và Huyết-Tinh

A.—Bởi thọ bẩm tiên-thiên bất túc, hậu-thiên thất nghị, tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa đồng nhi tương hỏa tùy mà thành ra.

B.—Bởi lúc tuổi còn nhỏ, chơi cách « Thủ-Dạ » làm cho ngọc quan lớn mà thành ra.

C.—Bởi người bị lâu độc uống thuốc công-phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều làm cho thận-thủy suy ngọc quan lớn mà thành ra.

Bởi ba nguyên-nhơn kể trên mà sinh ra ba chứng bệnh: « Mộng-tinh », « Di-tinh » và « Huyết-tinh. » 1. Năm chiêm bao thấy giao-cầu cùng đàn bà, tinh khí xuất ra là Mộng-tinh, bình không nặng. — 2. Lúc ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra khi thức dậy mới hay, trong mình bần-thần tay chân như mỏi là Di-tinh, bình đã nặng. — 3. Bất luận ngày đêm tinh-khí cứ chảy ra hoai, hoặc thấy sắc hay là mơ tưởng việc tình-dục cũng chảy ra, hoặc đi tiểu, tiểu rặng mạnh cũng chảy ra là Huyết-tinh, bình rất nặng và rất khó trị.

Người mắc phải ba chứng kể trên thường hay đau thất ngang lưng, nước tiểu vàng, tay chân như mỏi, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng đặng, hình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị lâu ngày thủy suy hỏa vượng, hư hỏa lừng lên đốt tim phổi, làm cho tim nóng phổi yếu rang tức nơi ngực thành ra bịnh ho. Người mắc phải 3 chứng kể trên hãy uống « Tam-tinh Hải Cầu Bồ Thận Hoàn (số 2) của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN Thu-dầu-Một thì bịnh hết dứt mà lại đặng bổ thận tráng dương cố tinh ích chí, bồi bổ sức lực trong mình, 10 người uống không sai một đã đặng chẳng biết bao nhiêu bức thư khen tặng.

GIÁ MỖI HỘP (uống làm 5 ngày) 1\$00

VÕ-VĂN-VÂN-DƯỢC-PHÒNG Chủ-nhân Y-học-sĩ VÕ-VĂN-VÂN bảo-chế THUDAUMOT

Có bán tại: Hanoi: Nguyên-văn-Đức, aux galeries indochinoises 108, Quai Clémenceau, 11, Rue des Caisses. Hải-Phòng: Librairie, Papeterie, Mai-Linh 62, Paul Doumer. Nam-Định: Maison Việt-Long, 28, Chapeaux, phố mới. Phú-Lý: Bùi-long-Trí, Maison Châu-Dinh, Rue Principale. Yên-Báy: Maison Phú-Thọ, 8, Usine Électrique.

NÊN BIẾT PHÁP-LUẬT

Nhiều việc phải mất tiền mà vẫn hỏng là tại không biết làm, hoặc bị lừa, hoặc vì việc mình không có lý cứng mà người ta không chịu nói thật cho mình biết trước. Khi có việc, nên đến bàn trước với ông **TRẦN-ĐÌNH-TRỰC** Luật-khoa Cử-nhân, một nhà chuyên môn về pháp luật đã lâu năm.

Số 5, hàng Gia cũ, Rue des Cuirs, Hanoi (CẠNH BÀI CHỢ HÀNG GIA CŨ)
BUỔI TỐI CŨNG TIẾP TỪ 8 ĐẾN 9 GIỜ

HỘI CHỢ NĂM NAY

Trước ngày Hội chợ mở cửa, muốn được rộng thì giờ kén chọn các hàng tơ lụa, len dạ kiểu mới, rồi đây chẳng còn ăn hạn vội vàng, các quý-bà, quý-cô nên sửa soạn từ nay. Đứng trước cái ý muốn này, chẳng quên thăm tạ cái thịnh tình của các quý-bà quý-cô đã chiếu cố hàng năm, thì kể từ 1er cho đến 15 Novembre **TIỆM CHÍNH BOMBAY, 89, Hàng Khay**
BÁN CHIÊU HÀNG

SÁCH DẠY Võ Thuật RẤT KỸ

Ai học lấy cũng giỏi ngay
Vì bằng quốc-ngữ và nhiều hình vẽ rõ. Giấy ngót trăm trang giá 5 hào (C^{ho} embon là 0\$85) Thơ, mandat gửi cho nhà xuất-ban: **“NHẬT-NAM THƯ-QUÁN - HANOI”**

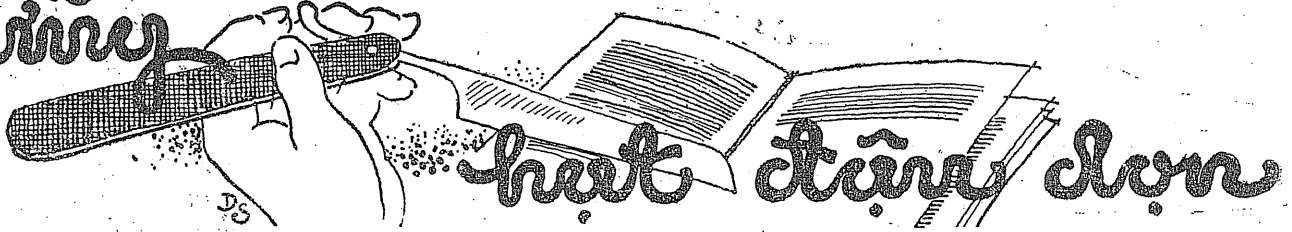
HỘI CHỢ NĂM NAY

Làm quảng-cáo mà không tìm đến những nhà chuyên-môn, thì không còn gì vô-ích bằng.

Muốn được như ý về mọi phương-diện xin mời lại phòng Comptoir de Publicité Artistique thương-lượng.

M. NGUYỄN TRỌNG TRẠC
BUREAU DU PHONG-HÓA

Whisky

Văn phương tướng

Loa số 37, trong truyện «Tháng ba sấm động» dưới ngọn bút dị kỳ của Quan-Viên:

— *Đi qua cho chóng, lưu luyến mãi chốn này càng thêm ngưng, thêm tủi, mau mau khởi trình, thẳng Sài-son tiến bước.*

Sao ông Quan-viên không thêm vào một chữ «a!» cho câu văn có vẻ tuồng đặc?

Mục đích hay mục kích?

Phụ trương báo Thanh-Nghệ-Tĩnh số 12, trong mục «Truyện vật», bài *Tem* (cò) có tư bao giờ, ông Huỳnh-bá-Di dịch thế giới ngữ:

— ... Trong một cái làng nhỏ, ông (Hill) được mục đích một truyện...

Mục đích của tôi nhất hạt đậu dụn này là khuyên ông H. B. Di rằng lần sau có «mục kích» một truyện thì viết là: «mục kích một truyện».

Tin lộn?

Đông pháp số 2773, trong mục việc vật Hai-phong, bài «Lợn đang nuôi bị người đến bắt đem đi»:

— *lợn nuôi cả xóm đều biết, tự nhiên có người đến bắt lấy hiếp.*

Ghê chưa! nhưng người ấy lấy hiếp lợn, thì rồi để ra giống gì?

ĐẶNG BÀ LÊNH

Đồ khí dụng

Phụ trương T.B.T.V. số 2576, trong bài «Nói truyện

về phép nuôi con» của bác-sĩ Nguyễn Hải:

Những đồ khí dụng...

Nói những đồ khí dụng cũng chẳng khác nói: ông thầy thuốc đóc tờ bác-sĩ Nguyễn Hải.

Khúc nhạc lạ

N. T. số 64, trong truyện «Nước chảy xuôi giòng»:

Tôi đứng trên cầu, nhìn xuống giòng nước lờ đờ chảy, nghe tiếng sóng vỗ, như những khúc nhạc êm đềm.

Giòng nước đã lờ đờ chảy, mà tác giả còn nghe thấy tiếng sóng vỗ. Ủ, mà cho sóng có vỗ nữa, tai tác giả nghe thế nào lại như những khúc nhạc êm đềm được?

Văn mán

Ngo báo số 2145, trong truyện «Nùng sao»:

Thấp thoáng trong nương, mấy cái tà áo chàm xanh nhạt bay phất phơ diềm dẫu cho sự làm lụng của đàn làng giữa cảnh êm đềm lặng lẽ.

Cớ sao mấy cái tà áo chàm lại như diềm dẫu cho sự làm lụng? (thì quần áo người Thổ vẫn màu chàm!) Mà «diềm dẫu cho» nghĩa là gì? Thực là lối văn mán!

Lại văn tây

Cũng trong truyện ấy:
— *Trời đã đỡ tối...*
Họa chẳng có văn ông Q. Ngọc «đổ đốn».

Nước ngấm

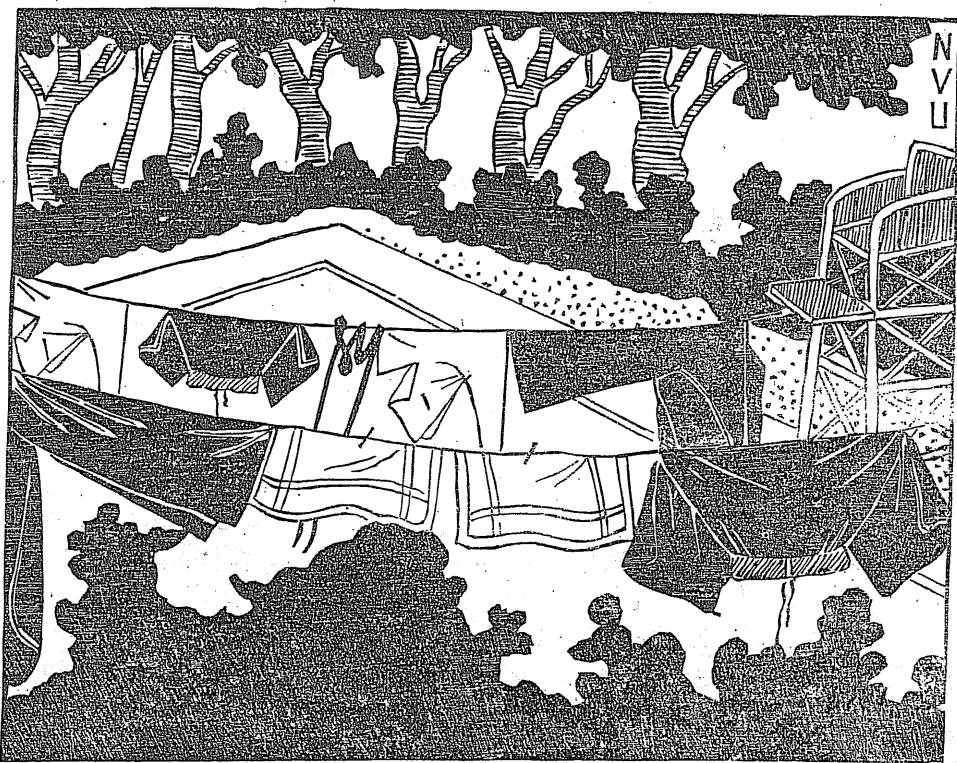
Ngo báo 30 octobre, trong truyện «Người bên sông»:
— *Tiếng Phúc ngâm bỗng trầm theo nước chảy?*

Thế ra nước chảy bỗng trầm? Hay nước ngấm bỗng trầm? Họa chẳng nước có là một con hát hay một nhà thi sĩ.

NHẬT-DAO-CAO

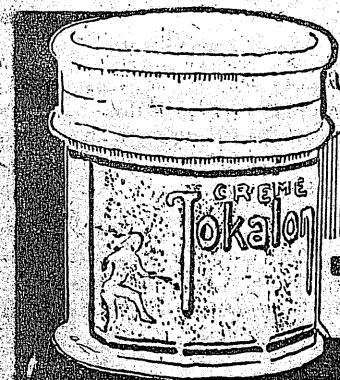
HỘP THƯ

- Ô. H. G. Thuận — Ông cho người lại lấy về.
- Ô. D.V.L. — Cám ơn ông, lần sau ông lại cho biết.
- Ô. N. T. Tịch — Không thể nào biết trước được.
- Ô. N.V.M. — Xin y hèn cho.
- Ô. P.D.V. — Cũng có lúc như thế. Song ông nên nhớ cho rằng chúng tôi bao giờ cũng mong ở hai ông.
- Ô. T.T.H. — Trùng tên đây thôi. Ông không ngại.
- Ô. Kim Lang — Ông làm ơn cho biết chỗ ở và tên thật.

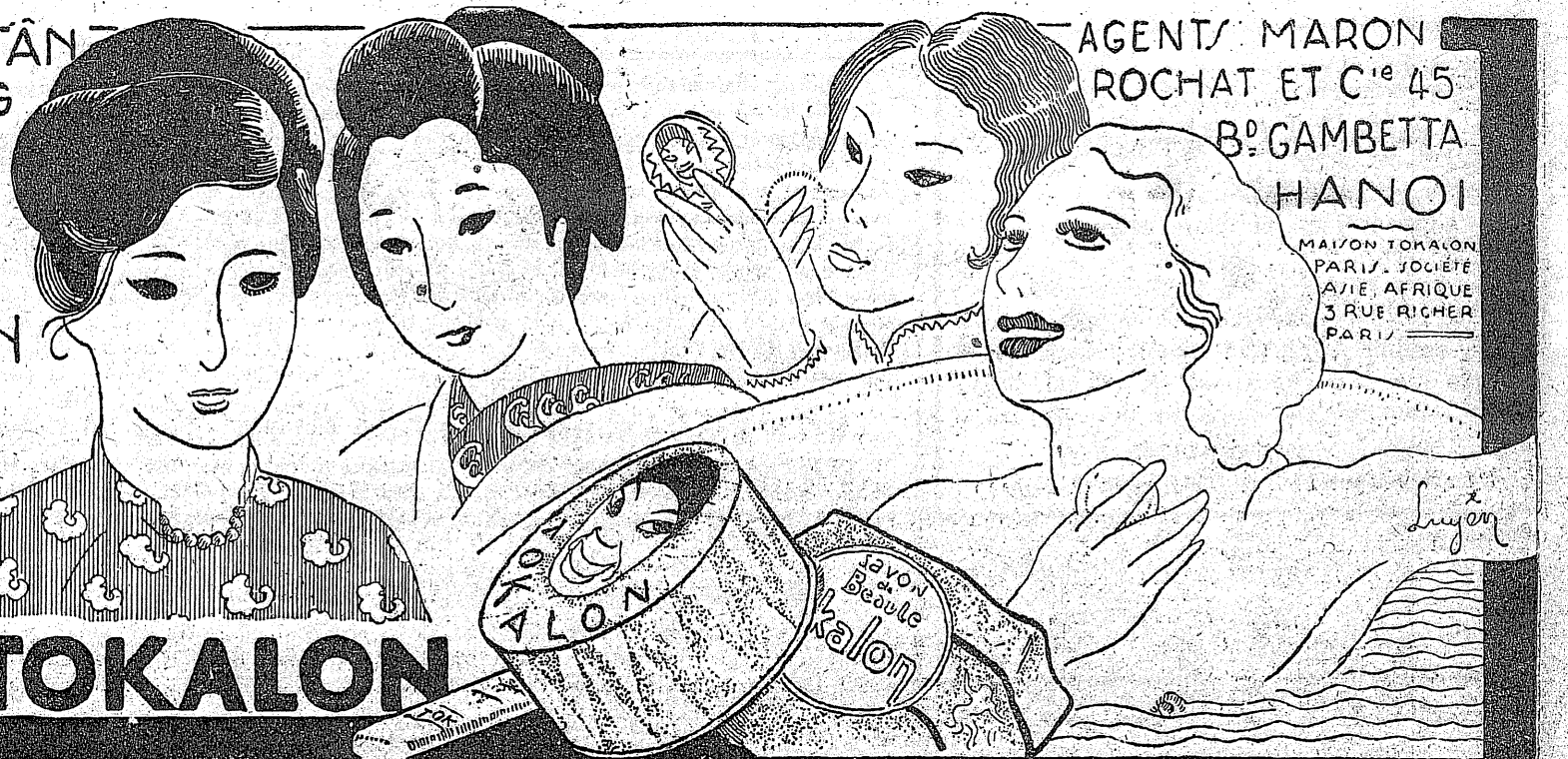

Sân quần của phụ nữ, sao cô Phụ nữ lại dùng để phơi quần áo. Không được, xin các bạn tìm xem cô ấy ở đâu và bảo cô ấy cất ngay đi cho.

ĐAN BA ĐẸP TÂN THỜI AI CŨNG DÙNG KEM PHÂN SAP SA PHÔNG TOKALON

TOKALON

AGENTS MARON ROCHAT ET Cie 45 B^o GAMBETTA HANOI

MAISON TOKALON PARIS, JOGRIE A/IE, AFRIQUE 3 RUE RICHER PARIS

Luyon

VIÊN-DÔNG TÔN-TÍCH HỘI

HỘI TƯ-BẢN SEQUANAISE THÀNH BA-LÊ LẬP NÊN
 Công-ty vô danh hùn vốn 4.000.000 phát-lãng một phần tư đã góp rồi

Hội đặt dưới quyền kiểm-soát của Chính-phủ Toàn-quyền Đông-Pháp
 Đăng-bạ Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐỂ DÀNH TIỀN

Tổng-cục ở Hanoi — 32, phố Paul-Bert — Giây nói số 892
 Sở-Quản-lý ở Saigon — 68, đường Charner — Giây nói số 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG SEPTEMBRE 1934

Mở ngày thứ ba 30 Octobre 1934, hồi 10 giờ sáng tại sở Tổng-Cục ở số 32 phố Paul Bert, Hanoi do ông Meyrignac, phó Quản-Lý của ban hội chủ-tọa, ông Preclaire và ông Bru-Tuất dự-tọa, cùng trước mặt quan Kiểm-Soát của Chính-Phủ.

SỐ PHIẾU TRÚNG	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	Số tiền hoàn lại	
22.758	Lần mở trước : Hoàn vốn hội phần M. Trương-văn-Luân, 100, Rue Chinoise, Haiphong (phiếu 200)	1.000\$	
1.088	Lần mở thứ hai: hoàn nguyên vốn M. Fernand Crevost, 60 Rue Richard, Saigon	1.000\$	
4.023-A	M. Lê-văn-Vinh, 90 Rue des Massiges, Saigon	500\$	
6.665-A	M. Huỳnh-van-Hai, Giáo-học, Sóc-Trang	500\$	
10.280	M. Georges Huguenin, 20 Rue Négrier Haiphong	1.000\$	
14.326	M. Trần-Giang, Tài-xế, Qui-Nhon	200\$	
19.057	M. Fidelis, 22 Rue Rousseau, Saigon	500\$	
23.514	M. Nguyễn-gia-Dương, Haiduong	200\$	
24.579	Phiếu này chưa phát hành.		
	Lần mở thứ ba khỏi phải đóng tiền tháng		
	Những người có tên sau này trúng số được lĩnh phiếu miễn trừ trị giá kê ở cột thứ hai, có thể bán lại ngay theo giá tiền kê ở cột thứ nhất:		
4.302-B	M. Phan-văn-Phước, 49 Bd Ponnard Saigon	263\$	500\$
11.770	Mme Nguyễn-thị-Nam, Govap Gia-Định	102\$4	200\$
13.884	M. Huỳnh-Nguyên, Chợ-Mới Nha-Trang	102\$	200\$
15.174	M. Tư-văn-Phước, Huế-Chơn, Sàdec	102\$	200\$
20.513	M. Hoàng-văn-Dương, B.I.C. — Haiphong	100\$8	200\$
21.987	M. Tang-yu-Rai, 22 Rue du Riz, Hanoi	100\$8	200\$
26.412	Phiếu này chưa phát hành.		

Những phiếu sau này : 4023-B, 6665-B, 15380, 1466, 4*02-A, 8538 không được dự các cuộc xổ số vì tiền tháng chưa đóng.

Kỳ mở số sau định vào ngày thứ năm 29 Novembre 1934, hồi 9 giờ sáng tại sở Quản-Lý Cochinchine-Cambodge, số 68 Phố Charner ở Saigon.

Món tiền hoàn lại về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Novembre 1934 định là:

5.000\$ cho những phiếu 1000\$ vốn
 2.500\$ " " 500\$ " "
 1.000\$ " " 200\$ " "

MÙA RẾT NĂM NAY

NÊN ĐẾN HIỆU

CỤ CHUNG

100, Rue du Coton, Hanoi

Mua áo Pull'over laine, vì là một hiệu đã từng kinh nghiệm trong mười năm về nghề dệt áo laine. Áo Pull'over CỤ CHUNG làm toàn laine tốt, bền, giá phải chăng. Các ngài sẽ nhận ra rằng, không hiệu nào có những kiểu áo đẹp như CỤ CHUNG.

CÓ: PHÒNG SOI ĐIỆN VÀ CHỤP ẢNH ĐIỆN

"RAYON X"

CÓ: NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH
 167, Bd Henri d'Orléans, (đầu Ngõ Trăm mới)

BÁC-SĨ LUYỆN, 8, Rue de la Citadelle
 Chuyên trị bệnh trẻ con, bệnh đàn bà. Đủ máy điện để chữa mọi bệnh.

BÁC-SĨ CHƯƠNG, 167, Bd Henri d'Orléans
 Chuyên trị các bệnh đau phổi. Có máy bơm hơi ép phổi (pneumothorax artificiel) để chữa bệnh lao.

Một cách làm cho người mạnh khỏe luôn

Ăn uống ngon miệng dễ tiêu, biết đói, tức là trong người mạnh khỏe, vô bệnh. Năm mới các ngài thấy trong mình ăn không tiêu hay là nôn ọ, đầy hơi, đau tức, đau bụng; các ngài nên mua ngay một lọ Gastrot 0\$40 ở hiệu thuốc tây VŨ-ĐỒ-THẦN pha uống một cốc là khỏi ngay. Thuốc này mới phát minh, hợp với phủ tạng người Annam, rất bổ cho bộ tiêu hóa, chữa được nhiều người khỏi bệnh dạ dày và đau bụng kinh niên.

BỆNH ĐAU MÁU

Người ta cốt nhờ có máu, máu tốt thì mạnh khỏe, máu xấu thì yếu đau, lục-ngữ thường gọi bệnh đau máu, tức là đau xương, đau gân, đau mình, đau lưng, đau chân tay, đau bắp thịt, đau não tủy, đau màng óc, và phong-thấp, tê-thấp, tê-bại vắn vắn, hoặc bởi khí huyết xấu, hoặc quá lao-lực, quá vận động, quá giảm sưng rũi nắng, hoặc cảm là khí phong hàn, thủ thấp, hoặc ở nơi sơn lam chướng khí, hoặc quá dâm dục, hoặc bị bệnh hoa liễu, lâu ngày độc khí chuyển-nhiễm vào xương cốt, vào não tủy, vào mạch máu mà sinh ra các bệnh như đã nói trên, thì nên dùng thứ thuốc "BỘ-HUYẾT-KHU-PHONG số 109" mỗi hộp giá 1\$20, chỉ uống một hộp là khỏi. Bán tại nhà thuốc NAM-THIÊN-ĐƯƠNG, 46 phố Phúc-Kiến Hanoi, số 140, phố Khách Nam-Định, số 62, phố Cầu-dắt Haiphong, Báo-hưng-Long Phú-Thọ, Nguyễn-Long Ninh-Bình, Phúc-hưng-Long Thanh-Hóa, Vinh-hưng-Tường Vinh, Vinh-Trường Huế, Thái-Khánh đường Đỗ-hữu-vị Tourane, Hoàng-Tá Quỳnhon, Mộng-Lương Nha-Trang, Lê-nam-Hưng Phan-Thiết, Trần-Cánh Quảng-Ngãi, Thanh-Thanh 120 rue la Somme Saigon, Nguyễn-ba-Năng Bắc-Liêu, và ở các nhà đại-lý khắp các tỉnh xứ Đông-Dương.

chaussures D'ENFANTS
 pratiques, confortables, hygiéniques bon marché - Ete 1934 - Fabrication à la machine.

VANTOAN RUE DE LA SOIE N° 95 - HANOI

SỮA NESTLÉ
 HỮU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
 BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, vân vân
 ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-miên

POUDRE STOMACHIQUE du SAINT ANDRÉ

là thuốc rất thần hiệu chữa các bệnh về dạ - dày.
Chữa được cả chứng đi táo. Không có vị gì độc,
===== uống lâu không hại, không quen. =====

*Đầy mảy thực là thuốc - tiêu, uống bao giờ
===== cũng hiệu - nghiệm tức khắc =====*

Cách uống: Một hay hai thìa café, hòa vào một ít nước,
uống trước bữa ăn, ai cũng uống được.

0\$85 MỘT LỌ

Độc quyền bán tại hiệu bào-chê **CHASSAGNE**
55, Phố Tràng-Tiên, 55 - HANOI